

SZALKAI ISTVÁN :

A KISZÁMITHATÓ ANALIZIS ÁTTEKINTÉSE

Budapest, 1983.november 10.

SZALKAI ISTVÁN

MATEMATIKUS

8468 DEVECSER
FURST S.U. 11.
HUNGARY

1.§. BEVEZETÉS , ALAPFOGALMAK és JELÖLÉSEK

Dolgozatom fő célja a kiszámítható analízis eddigi eredményeinek minél teljesebb összefoglalása, és fő - képpen a a különböző módon definiált fogalmak ekvivalenciájának pontos megvizsgálása. Továbbá igyekeztem tanulmányomat úgy megírni, hogy a csak ismerkedő olvasó is könnyen be tudja fogadni a kissé szokatlan anyagot. Bizonyításokat /amelyek csak idézetek/ csak akkor közlök, ha az érdekes vagy jellemző a vizsgált problémára. A rutinjellegű számolási részletekre a legtöbb esetben csak utalok.

A 2.17., 2.18., 2.30., és 4.22. tételek és bizonyításuk önnálló eredmények.

Aberth /1/ -ben nem rekurzív , hanem programozható függvényeket használ. Ezek definíció szerint a rekurzív függvények absztrakt számítógép-modelljeihez hasonló absztrakt gépekkel kiszámítható függvények. azzal a különbséggel, hogy a számítógép tetszőleges racionális számokkal dolgozik, és így egy programozható függvény egy $Q \rightarrow Q$ leképezés. Ha veszünk egy $\mathcal{N} : \mathbb{N} \rightarrow Q$ rögzített bijekciót, akkor természetesen tetszőleges f rekurzív függvényre $\mathcal{N} \circ f$ programozható függvény.

Később szükségünk lesz a következő állításra:

1.1. Állítás: Minden parciális rekurzív függvény programozható. /Eddig triviális./ Továbbá ha f egy tetszőleges programozható függvény, és az a_1, \dots, a_m változóktól függ, akkor az $a_i = (r_i - s_i) \wedge (1 + t_i)$ jelöléssel, /az r_i, s_i és t_i számok természetes számok / léteznek olyan R, S és T parciális rekurzív függvények, amelyekre

$$f(a_1, \dots, a_m) = \frac{R(r_1, \dots, r_m, s_1, \dots, s_m, t_1, \dots, t_m) - S(r_1, \dots, r_m, s_1, \dots, s_m, t_1, \dots, t_m)}{1 + T(r_1, \dots, r_m, s_1, \dots, s_m, t_1, \dots, t_m)}$$

és a két oldal egyszerre van értelmezve illetve nincs.

A bizonyítás triviális.

Jelölje U az univerzális programot, azaz $U/m, n/$ az m Gödel-számú program értéke az n helyen, U rekurzív. Továbbá P jelöli a megállási probléma programját:

$$P/m, n/ = \begin{cases} 1 & \text{ha az } n \text{ Gödel-számú függvény értelmezve van az } m \text{ helyen} \\ 0 & \text{egyébként} \end{cases}$$

Közismert hogy P nem rekurzív.

A tanulmányban használt fontosabb jelek :

$U/m, n/$	univerzális program
$P/m, n/$	programmegállási program
P'	a korlátozott megállási probléma karakterisztikus függvény /ld. 31 oldalon/
\mathcal{R}	N -ből Q -ba vezető primitív rekurzív bijekció
$KV SZ$	konstruktív valós szám
K	a konstruktív valós számok teste
N_f	az f rekurzív függvény Gödel-száma
φ_e	az e Gödel-számú rekurzív függvény
μ	μ -operátor
$=$	rekurzív kivonás : $a \dot{-} b = \max / 0, a-b /$
sg	signum /előjel/ függvény
P''	korlátozott módosított megállási probléma karakterisztikus függvénye (ld. 32. old.)

2.5. KISZÁMITHATÓ VALÓS SZÁMOK

Ha anyagunkat szigorúan akarnánk felépíteni, akkor a természetes és racionális számok fogalmát is definiálnunk kellene. /Az ilyen részletes felépítésre lásd például Kusner/39/ vagy Sanin/33/ műveit./ Szerintem ez a felépítés felesleges bonyolítás, a leningrádi iskola azonban lelkiismeretesen szabatos.

A másik véglet pedig az, amikor sok szerző még a kiszámítható valós szám /röviden KVSZ/ fogalmát sem definiálja, ha nem alapozó vagy bevezető művet ír. Az még a jobbik eset, amikor nem is használja fel a fogalmat. E munkák nem az analízis alapjaival, pl. sorozatokkal foglalkoznak, hanem függvényekkel és funkcionálokkal, amik a gyakorlatban fontosabb szerepet játszanak. A kiszámítható függvények fogalmát a kiszámítható valós számok nélkül vezetik be, intuitive /ld. pl. Miller/51/ / vagy a Q és N között létesített bijekcióval /pl. Cleave/14/. E közelítések lényegében már a numerikus analízis módszereit használják, de a 4.§.-ban ezeket is tárgyalom. Ismét más szerzők a KVSZ fogalmát csak hallgatólagosan definiálják /pl. Gregorczyk/27/.

A kiszámítható valós számok kb. tucatnyi definíciójának viszonyát a 2.17. és 2.18. tételekben foglalom össze.

A hétköznapi gyakorlat alapján természetesen merül fel a következő:

2.1. Definíció: /ld. pl. Hermes/29/, Klaua/35/:/

Egy x valós számot rekurzívan kiszámíthatónak nevezünk, ha létezik olyan g természetes szám és f rekurzív függvény / g legalább 2/, hogy minden n természetes számra

$$0 \leq f/n/ < g \quad \text{és} \quad x = \sum_{i=0}^{\infty} f(i) \cdot g^{-i}$$

azaz x -et rekurzív /kiszámítható/ módon fel tudjuk írni g alapú számrendszerben. /Megjegyzem, hogy ez tulajdonképpen három definíció aszerint, hogy f -ről csak annyit kötünk ki, hogy primitív rekurzív, totális vagy parciális rekurzív függvény lehet./

E definíciót illetően ld. még a 2.18.A. tételt.

$g=2$ esetben f -et tekinthetjük egy rekurzív halmaz karakterisztikus függvényének is. Érezhető, hogy totális ill. parciális rekurzív esetben mindegy, hogy g mekkora. Hiszen könnyű algoritmust találni arra, hogy x g_1 alapú számrendszerbeli alakjából hogyan állítsuk elő g_2 alapú számrendszerbeli jegyeit. /A precíz formalizmustól, ill. az algoritmus részletes leírásától eltekintek./ Azonban primitív rekurzív esetben a helyzet bonyolultabb, és e definíció szerint rekurzív KVSZ -ok halmaza még összeadásra sem zárt. Részletesebben ld. a 2.18.B. tételt.

A KVSZ fogalmát legelőször Turing vezette be 1937-ben, ld. /66/-ben, e definíció alapján. Mivel primitív rekurzív esetben már ő is látta a definiált számok "kellemetlen" tulajdonságait, ezért később áttért a számok alább ismerttetendő definícióira.

Ha egy transzcendens függvény /pl. logaritmus, gyök-, trigonometrikus, stb./ értékét akarjuk meghatározni, pl. egy természetes szám-helyen, akkor legelőször a Taylor-sorra gondolunk. Pl. így

$$e^2 = 1 + 2/1! + 4/2! + 8/3! + \dots$$

Igy természetesnek tűnik az a definíció, amely szerint egy x valós szám kiszámítható, ha rekurzív módon írható fel a fenti Taylor-sor alakban. Előbb azonban szükségünk van a következő állításra:

2.2. Állítás: Legyen x tetszőleges nemnegatív valós szám. Ekkor egyértelműen írható fel

$$(2.2.) \quad x = \sum_{i=0}^{\infty} \frac{a_i}{i!}, \quad 0 \leq a_i < i$$

alakban, ahol a_i nemnegatív valós számokat jelöl.
Az állítás könnyen igazolható, ld. pl. Péter/60/ 24.§.5.-6.

2.2. Definíció: Egy x valós számot rekurzív KVSZ -nak nevezünk, ha létezik olyan f rekurzív függvény, amelyre

$$x = \sum_{i=0}^{\infty} \frac{f(i)}{i!}$$

Ha a valós számokat n nevezőjű törtekkel akarjuk közelíteni, akkor a tört számlálója $[nx]$, ahol $[y]$ jelöli az y szám egészrészét, azaz az y -nál nem nagyobb, legnagyobbat egész számot.

2.3. Definíció: Az x valós számot rekurzív KVSZ -nak nevezük, ha az $f/n/ = [nx]$ függvény rekurzív.

Meglepő az alábbi

2.4. Állítás: a 2.3. és 2.2. definíciók ekvivalensek, primitív rekurzív esetben is. Pontosabban az $f/n/ = [nx]$ függvény akkor és csak akkor rekurzív függvénye n -nek, ha x -nek /2.2./-beli alakjában az a_i számok 0 és i közé esnek, és i -nek rekurzív függvénye a_i .

Bizonyítás: /A részletes bizonyítás megtalálható Péter/60/ 11.§.-ban./

$$x \cdot n = n \left(a_0 + a_1 / 1! + \dots + a_n / n! \right) + r_n$$

ahol $0 \leq r_n < n \cdot \frac{1}{n!} = \frac{1}{(n-1)!}$

Jelöljük az első tag $/n-1/!$ -szeresét s_n -el, ahol s_n természetes szám. Közös nevezőre hozás után kapjuk:

$$x \cdot n = s_n / (n-1)! + r_n < (s_n + 1) / (n-1)!$$

Innét következik, hogy $[x \cdot n] = [s_n / (n-1)!]$

mert $s_n / (n-1)! \leq x \cdot n < (s_n + 1) / (n-1)!$

Ez pedig azt mutatja, hogy $[xn]$ akkor és csak akkor rekurzív, ha s_n is az, ami pedig pontosan akkor igaz, ha a_n

rekurzív. ■

Nyilvánvalóan ha $f/n = [xn]$ akkor $|\frac{f(n)}{n} - x| < \frac{1}{n}$,
ahogy ezt vártuk, és így egészen természetes az alábbi

2.5. Definíció: Egy x valós szám rekurzív KVSZ, ha létezik olyan f rekurzív függvény, amelyre $|f(n)/n - x| < 1/n$

Az is könnyen belátható, hogy a 2.5. definíció nem primitív esetben ekvivalens a 2.1. definícióval. Továbbá a 2.2. definícióval is ekvivalens. Ugyanis ha x a 2.2. definíció szerint rekurzívan kiszámítható, akkor legyen $f/n = n \sum_{i=1}^n a_i/i!$, és így x a 2.5. definíció szerint is rekurzív KVSZ. Megfordítva elég belátnunk, hogy ha x rekurzív KVSZ a 2.5. definíció alapján, akkor $[xn]$ rekurzív függvénye n -nek. Azonban ha x racionális szám, akkor ez nyilvánvaló. Ha pedig nem, akkor

$$|\frac{f(kn)}{kn} - x| < \frac{1}{kn} \quad \text{azaz} \quad \frac{f(kn)}{k} - \frac{1}{k} < x \cdot n < \frac{f(kn)}{k} + \frac{1}{k}$$

ami alapján k -t elég nagyra választva az $(\frac{f(kn)}{k} - \frac{1}{k}; \frac{f(kn)}{k} + \frac{1}{k})$ intervallumban már nincs egész szám, és így $[nx] = \left[\frac{f/k+1/}{k} \right]$ ■

Az eddig adott négy definíció tehát ekvivalens.

/Mint később látni fogjuk, az nem dönthető el rekurzívan, hogy ha x rekurzív KVSZ, akkor racionális avagy sem - az ekvivalens definíciók közül akármelyikkel is adjuk meg x -et./

Igy már most is látszik, hogy az általunk ismert fontos számok mind rekurzíve kiszámíthatóak, pontosabban rekurzív valós számok /pl. e , \mathcal{N} , $\log 2$, $\sqrt{2}$, e , stb./

Hallgatólagosan a 2.5. definíciót használja Gregorczyk is /27/-ban. Klaua /35/-ban a következő változatot írja : /ld. 6.§.3. definíció:/

2.6. Definíció: Egy valós x szám rekurzív KVSZ, ha létezik egy olyan f programozható függvény, amelyre tetszőleges pozitív racionális r szám esetén $|x - f/r| < r$.

Könnnyen belátható, hogy ez a definíció is ekvivalens a 2.5. definícióval, hiszen ha f a 2.6. definíció szerinti függvény, akkor legyen g/n az

$$n \cdot f\left(\frac{1}{2n}\right)$$

racióális számhoz legközelebb eső egész szám. Ekkor

$$\left| \frac{g(n)}{n} - x \right| \leq \left| \frac{g(n)}{n} - f\left(\frac{1}{2n}\right) \right| + \left| f\left(\frac{1}{2n}\right) - x \right| \leq \frac{1}{n}$$

Megfordítva legyen tetszőleges r esetén /ha a 2.5. definícióban szereplő függvényt ismét g -vel jelöljük/ $f/r/ = g(m)/m$, ahol m egy olyan természetes szám, amelyre $1/m < r$.

Itt ismét csak nem primitív rekurzív esetben bizonyítottuk az ekvivalenciát. A primitív rekurzív esetet lásd a 2.18. tételben. Az is nyilvánvaló, hogy ha x rekurzív KVSZ a 2.5. definíció értelmében , akkor létezik a 2.5. egyenlőtlenséget kielégítő , nem rekurzív függvény is , pl. $f/n/ + e_n \cdot P/n, n/$, ahol $e_n = -1, 0, +1$ aszerint hogy $f(n)/n$ kisebb , egyenlő vagy nagyobb x -nél. Ha x egész szám , akkor $e_n = 0$ minden 0-nál nagyobb természetes szám esetén . Így x egész szám esetén a fenti megállapításunk nem igaz. Ellenben ha x racionális , mondjuk p/q alakú , ahol p és q relatív prímek , akkor minden n -re , ha n nem többszöröse q -nak , $e_n \neq 0$. Bizonyíthatóan ilyen n -ekre sem dönthető el rekurzív módon $P/n, n/$ értéke, akármilyen Gödel-számozást veszünk is. /ld. pl. Niewergelt vagy Trahtenbot előbb említett könyveit*/ Továbbá nyilvánvalóan x irracionális szám esetén minden n indexre $e_n \neq 0$. Így kaptuk :

$$\left(\forall n \ f(n) = [nx] \right) \Leftrightarrow \left(\forall n \ \left| f(n)/n - x \right| < 1/n \right)$$

akkor és csak akkor , ha x egész szám .

A 2.1. és 2.2. állítás alapján nem meglepő a következő

2.7. Definíció: /ld. pl. Mechowsky /50/ -ben:/

Legyen a_n és b_n tetszőleges függvényei n -nek , ahol $1 < b_n$ és $0 \leq a_n \leq b_n - 1$ minden n indexre. Ekkor a

$$\sum_{n=0}^{\infty} a_n / c_n \text{ végtelen összeget /ahol } c_n = b_1 b_2 \dots b_n /$$

/általánosított/ Cantor-összegnek nevezzük . Továbbá

egy x valós számot rekurzív KVSZ -nak nevezzük, ha létezik

*Niewergelt, J. -Farrar, J.C. -Reingold, E.M.: Matematikai problémák megoldásának számítógépes módszerei /Műszaki kiadó 1977/ vagy Trahtenbot: Algoritmusok és absztrakt automaták /Műszaki kiadó 1978/. A legegyszerűbben Rice tetele alapján látható benne , ld. Monk/57/

hozzá konvergáló rekurzív Cantor sorozat.

A konvergenciáról nem kell feltenni, hogy rekurzív /azaz a küszöbfüggvény rekurzív/, mert rekurzív Cantor sorozat konvergenciája automatikusan rekurzív:

$$\left| x - \sum_{n=0}^k \frac{2^n}{c_n} \right| \leq \frac{1}{c_k} \leq 1/2^k$$

A Cantor - sorozat nyilvánvalóan általánosítása a g-alapú számrendszerben való felírásnak illetve a 2.2. definícióban szereplő faktoriális sorozatnak $b_n = g$ illetve $b_n = n$ választással. A Dedekind - szeletes definícióval /ld. később/ való kapcsolatát később vizsgálom meg, ld. pl. Mechowsky /50/ és Péter /60/ -ban.

Ha az irracionális számokat racionális számsorozatok határértékeként definiáljuk, akkor szintén természetes az alábbi

2.8. Definíció: Ha f, g és h rekurzív függvények, akkor az $r_n = \frac{f/n - g/n}{1 + h/n}$ racionális számsorozatot rekurzív sorozatnak nevezünk. Egy tetszőleges valós számokból álló x_n sorozat rekurzív módon konvergál egy x valós számhoz, ha létezik olyan k rekurzív függvény, hogy

$$/2.8./ \quad \forall m \forall n \left(\text{ha } m > k/n \text{ akkor } |x_m - x| < 1/n \right)$$

Ekkor a k függvényt az x_n sorozat modulusának vagy regulátorának nevezük. Végül egy x valós számot rekurzív KVSZ -nak nevezünk, ha létezik hozzá rekurzíve konvergáló rekurzív sorozat. /ld. pl. Specker /77/, Monk /55/, Péter /60/ vagy Pour-El /65/./

A fenti definíciót nyilván írhatjuk $|r_n - x| < 1/n$ alakban is, $r_n^{\text{új}} = r_{k/n+1}^{\text{rég}} \quad$ választással. /Ezt a definíciót használja pl. Lachlan /39/ is./

A rekurzív sorozatok másik definícióját találjuk Gleave /14/ -ban:

2.9. Definíció: Legyen \mathcal{R} rekurzív /azaz programozható/ bijekció \mathbb{N} -ből \mathbb{Q} -ba rögzített. Egy r_n racionális számokból álló sorozat rekurzív, ha létezik olyan f rekurzív függvény, amelyre minden n természetes számra $r_n = \mathcal{R} /f/n/$.

Szemmel láthatóan egy r_n racionális sorozat a két definíció szerint egyszerre rekurzív. Vagyis nem kapunk új definíciót a rekurzív KVSZ Lachlan /39/-beli definíciójában: x rekurzív KVSZ, ha $|x - \mathcal{R} f/n| < 1/n$ valamely f rekurzív függvényre. Ez utóbbi definíció alapján azonban könnyebben lehet vizsgálni a rekurzív sorozatok és KVSZ-ok bonyolultságát, ld. pl. Grzegorzcyk /24/ alapján Cleave /14/-ban.

Később látni fogjuk, hogy a rekurzív KVSZ-ok összes definíciója nem primitív rekurzív esetben ekvivalens. Továbbá egyéb kellemetlen jelenségek is vannak primitív rekurzív esetben, amiket szintén ld. a 2.18. tétel után.

Mivel egy sorozat esetében általában a határértéket nem ismerjük, csak a sorozatot, így a /2.8./ egyenlőtlenséget nehéz ellenőrizni. Ezért természetesebb a következő

2.11. Definíció: Egy x valós szám rekurzív KVSZ, ha teljesülnek a 2.8. definíció feltételei, továbbá $n, n' > k/m$ esetén $|r_n - r_{n'}| < 1/m$. /Amit tetszés szerint írhatunk $|r_n - r_{n'}| < 1/\min(n, n')$ vagy $|r_n - r_{n'}| < 1/n + 1/n'$ alakban is. ld. pl. Bishop /7/ vagy Feferman /94/ 14.§.5.-ben./ Könnyű belátni, hogy a definíció utóbbi változatai ekvivalensek. Pl. a sorozat átindexelésével. Valamint az is nyilvánvaló, hogy a 2.11. és 2.8. definíciók is ekvivalensek. A rekurzív KVSZ-ok utóbbi definíciója alapján könnyen belátható, hogy a rekurzív, de nem primitív rekurzív KVSZ-ok \mathbb{R} -nek egy sűrű részhalmozát alkotják. /Ugyanis egyet nagyon könnyű találni, és ennek tetszőleges racionális eltoltja ismét rekurzív, de nem primitív rekurzív KVSZ./

Ha racionális számok helyett csak diadikus számokkal

/azaz 2^k nevezőjű törtekkel/ foglalkozunk, akkor is nyilván /nem primitív rekurzív esetben/ ugyanazon számok lesznek kiszámíthatóak.

Könnyen látható az is, hogy a 2.8. definíció ekvivalens a 2.6. -al, hiszen legyen $r_n = f / \frac{1}{n}$. Megfordítva ha $1/m < r$, akkor legyen $f/r = r_m$.

A leningrádi iskola követői megkülönböztetik a konstruktív gondolkodásmód sugallta következő definíciókat is /ld. pl. Kusner /39/, Demuth /34/ vagy Sanin /73/ -ban, vagy /Trosztnyikov /65/ -ban:/

2.12. Definíció: Ha r_n racionális számokból álló rekurzív sorozat és k rekurzív függvény modulus, akkor az $/r, k/$ párt nevezzük FR- vagy rekurzív KVSZ -nak. /Lényegében ez a 2.8. definíció. * /

2.13. Definíció: Egy r_n racionális számokból álló rekurzív sorozatot F- illetve kváziszámnak nevezünk, ha egy hozzá tartozó rekurzív modulus létezik se bizonyítható illetve nem cáfolható.

2.14. Definíció: Egy r_n racionális számsorozat pseudo-szám, ha

$$\forall n \exists m \forall k \forall l : (k, l > m \Rightarrow |r_k - r_l| < 2^{-m})$$

/Az intuicionista logikában $\neg \exists x \phi(x) \not\Rightarrow \exists x \neg \phi(x)$ /

Én itt nem foglalkozom e számok és a rekurzív KVSZ -ok kapcsolatával. Az érdeklődők figyelmébe ajánlom Kusner /39/ művének II. fejezet 2. §-át.

A megszkott valós számokat sem csak racionális számsorozatok határértékeként definiálhatjuk, hanem Dedekind-szeletekkel vagy egymásba skatulyázott intervallumok metszeteként is. Lássuk ezek rekurzív megfelelőit:

* Szerintem túlzott óvatosság párokkal foglalkozni. Hiszen ha elméletileg foglalkozunk egy rekurzív KVSZ -al, akkor csak egy rekurzív modulus létezése a lényeges; gyakorlati alkalmazások esetén pedig egy rekurzív szám megadása vagyis e modulus mellékelésével jár, amit a továbbiakban úgysem használunk semmire.

2.15. Definíció: /az irodalomban Mazur definíciója néven ismert:/

Egy x valós szám rekurzív vágást definiál, / és ekkor rekurzív KVSZ-nak mondjuk/ ha Q -n az általa definiált Dedekind-szeletek rekurzívok. Azaz a

$$\bar{a}/r/=igaz \quad \Leftrightarrow r < x \quad \text{illetve} \quad \theta/r/=igaz \quad \Leftrightarrow r > x$$

relációk rekurzívok .

Pontosabban nem mindegy , hogy \bar{a} vagy csak θ vagy mindkettő rekurzivitását követeljük meg . Hiszen ha csak annyit tudunk , hogy "tetszőleges r racionális szám esetén $\bar{a}/r/$ algoritmussal eldönthető " , akkor még egyáltalán nem biztos , hogy θ -ra is találunk algoritmust. Hiszen ha $\theta/r_0/$ -át akarjuk meghatározni , akkor kellene olyan r_1 racionális számot találni , amelyre $r_1 < r_0$ és $\bar{a}/r_1/$ hamis , vagy olyan $r_2 > r_0$ számot , amelyre $\bar{a}/r_2/$ igaz . Mondhatná valaki , hogy tekintsünk egy r_n^1 és r_n^2 racionális számokból álló rekurzív sorozatot /itt 1 és 2 felső indexek!/ , amelyek alulról illetve felülről közelítik r -et , ellenőrizzük sorban $\bar{a}/r_n^1/$ -et és $\bar{a}/r_n^2/$ -et , és valamikor csak találunk megfelelő r_n^1 vagy r_n^2 számot . Igen , de $x = r$ esetén ez az eljárás nem fog véget érni. Azt gondolhatná valaki ezek után , hogy a fenti gondolatmenet szerint ha az x által definiált alsó Dedekind szelet rekurzív, akkor a felső szelet parciális rekurzív, de nem totális rekurzív. Azonban nem szabad összetéveszteni a "létezik" állítást azzal, hogy "megkonstruálhatjuk". A fenti gondolatmenet szerint általában nem tudjuk megkonstruálni θ algoritmusából θ algoritmusát, mert nem dönthető el algoritmikusan az , hogy egy adott x rekurzív KVSZ racionális-e. De ha x racionális , akkor triviálisan mind az alsó mind a felső Dedekind szeletek rekurzívok! Így valóban mindegy , hogy melyik Dedekind-szeletről követeljük meg , hogy rekurzív legyen. *

* Mint láttuk, a leningrádi iskola nem teljesen alaptalanul különbözteti meg a fenti definíció változatait.

A 2.15. definíció szemmel láthatóan ekvivalens az " r_1 és r_2 ugyanabban a Dedekind-szeletben vannak reláció rekurzív Q-n" feltétellel./v.ö.a 3.2.tétellel!/ Továbbá \mathcal{N} segítségével a Q-n értelmezett relációk megfeleltethetők az N-en értelmezett relációknak. A Dedekind szeletek tanulmányozását részletesebben lásd Myhill /57/ -ban.

2.16. Definíció: Egy x valós szám rekurzív KVSZ, ha létezik racionális végpontú szakaszok olyan egymásba skatulyázott $\{r_n, s_n\}$ sorozata, amelyek hossza 0-hoz konvergál, és a metszetük x . /Pontosabban az r_n és s_n sorozatok kiszámíthatóak./ A definíció alapján az intervallumok hossza rekurzive tart 0-hoz.

2.17. TÉTEL:

Nem primitív rekurzív esetben a rekurzív KVSZ -ok eddig adott definíciói ekvivalensek.

BIZONYÍTÁS: /A bizonyítás egyes részletei megtalálhatóak Hermes/29/, Klaua /35/, Meschkowsky/50/, Mostowsky/56/, Rice/67/ és Specker/77/-ben./

A 2.1.- 2.6. definíciók ekvivalenciáját már láttuk. A 2.7. definíció nyilvánvalóan általánosítása a 2.1. és 2.2. definícióknak. Megfordítva ha x rekurzív KVSZ a 2.7. definíció értelmében, akkor a /2.7./ összefüggés miatt ha a $\sum_{n=0}^k a_n/c_n$ törtet átírjuk kettes számrendszerbe, akkor megkapjuk az $f/0/, f/1/, \dots, f/k-1/$ értékeket, mert mindkét sorozat monoton növekvő. A 2.8. és 2.6. definíciók ekvivalenciája is könnyen belátható, ha a rekurzív függvények gépi megfogalmazására gondolunk: ha x rekurzív KVSZ a 2.6. definíció értelmében, akkor az $r_n = f/\frac{1}{n}/$ sorozathoz nyilván találunk a 2.8. definíciót kielégítő f, g és h függvényeket előállító programok. Megfordítva, az $f/\frac{m}{n}/ = r_n$ egyenlőséggel definiált függvény is programozható, ha r_n rekurzív sorozat és kielégíti a 2.8. definíciót. A 2.9. és 2.11. definíciók ekvivalenciáját is láttuk már. A 2.15. definíciót természetesen úgy értjük, hogy az alsó és a felső szeletek is rekurzívak. Ekkor a 2.15. definíci-

óból könnyen következik 2.8:két $1/n$ -nél közelebbi racionális számot kell algoritmusunkkal találni, amelyek különböző szeletekben vannak. Megfordítva ismét akkor lennénk bajban, ha a közelítendő szám racionális. Máskor pedig olyan r_n racionális számot kell találnunk, amelyre $x > r_n + 1/n$ vagy $x < r_n - 1/n$. Látható, hogy ha x a 2.16. definíció értelmében rekurzív KVSZ, akkor a 2.8. definíció szerint is az. Megfordítva ha r_n rekurzív sorozat, és $|r_n - x| < 1/n$ akkor az $r_n - 2/n$ és $r_n + 2/n$ sorozatok közrefogják x -et, és az ilyen végpontú szakaszok hossza 0-hoz tart. \square

A 2.24. definícióban egy újabb változatot találunk a rekurzív KVSZ fogalmára, és ekvivalenciáját is ott vizsgáljuk meg. A következőkben pedig megvizsgáljuk az eddigi definíciók kapcsolatát primitív rekurzív esetben. További vizsgálatok találhatóak Goodstein/21/, Lachlan/30/, Meschkowsky/50/, Péter/60/, Mostowsky/55/ és Specker/77/ művekben. Továbbá érdemes elolvasni a tétel utáni megjegyzést is.

2.18. TÉTEL:

Jelölje $i=1,2,4,5,6,7,8,9,11,15$ és 16 esetben R_i az i -edik definícióban adott primitív rekurzív KVSZ-ok halmazát. Ekkor

$$R_2 = R_4 = R_{15} \subsetneq R_1 \subsetneq R_7 \subsetneq R_8 = R_6 = R_5 = R_9 = R_{11} \subsetneq R_{16}$$

BIZONYÍTÁS:

$R_2 = R_4$: a 2.3. állításban ezt igazoltuk.

$R_4 \subseteq R_{15}$: /Péter /60/ 24.§.4.-5. alapján:/

$m/(n+1) > x$ akkor és csak akkor ha $m > (n+1)x$, és mivel m egész szám, így ez akkor és csak akkor állhat fenn, ha $m > [(n+1)x] + 1$. Ha pedig $x \in R_4$ akkor x rekurzív vágást definiál a fentiek szerint, és így $x \in R_{15}$.

Megfordítva belátjuk, hogy tetszőleges b primitív rekurzív függvény esetén x általános Cantor-összegbe fejthető, ha $x \in R_{15}$, azaz rekurzív vágást definiál. Nyilván a_1 a legkisebb olyan y szám,

amelyre $(y+1) / b_1 > x$. Így

$$a_1 = \mu y (y \leq b_1 - 1 \ \& \ \frac{y+1}{b_1} > x)$$

Mivel korlátos μ operátor használata primitív rekurzív függvényt eredményez , így a_1 primitív rekurzív módon kiszámítható b_1 -ből . A többi a_i primitív rekurzív előállíthatóságát indukcióval látjuk be. Tegyük fel, hogy a_1, \dots

\dots, a_{n+1} számokra ezt már beláttuk. Ekkor létezik egy olyan b_{n-2} -nél kisebb y szám , amelyre

$$a_0 + \sum_{i=1}^{n+1} \frac{a_i}{\prod_{j=1}^i b_j} + \frac{y+1}{c_{n+2}} > x$$

/Itt természetesen felhasználtuk , hogy a_1, \dots

\dots, a_{n+1} a Cantor-összeg eleje./

Ekkor legyen

$$a_{n+2} = \mu y (y \leq b_{n+2} - 1 \ \& \ a_0 + \sum_{i=1}^{n+1} \frac{a_i}{c_i} + \frac{y+1}{c_{n+2}} > x)$$

Ez pedig primitív rekurzív formula, mert

$$a_0 + \sum_{i=1}^{n+1} \frac{a_i}{c_i} + \frac{y+1}{c_{n+2}} = \frac{a_1 b_2 \dots b_{n+2} + \dots + a_n b_{n+2} + y+1}{(c_{n+2} - 1) + 1}$$

Eddig tehát beláttuk, hogy $R_2 = R_4 = R_{15} \subseteq R_1$. A fordított irányú tartalmazás azért nem bizonyítható, mert az előző bizonyítás az $R_2 = R_4$ azonosságon alapult , ami pedig kihasználja a Cantor -összeg nevezőinek specialitását.

Egyébként nem is igaz a fordított irányú tartalmazás. Szemléletesen ezt a következő gondolatmenettel lehet belátni :

ha az x tizes számrendszerbeli jegyeit előállító függvényről , annak belső strukturájáról semmit sem tudunk, csak az $f/0/, f/1/, \dots, f/n/$

értékeit kaphatjuk meg , de csak véges sokat /azaz f -et csak egy ún. "orákulum" -ként használhatjuk / , akkor nem tudhatjuk , hogy x racionális avagy sem , vagy a kapott számjegyek hogyan folytatódnak . Pl. ha az eddig kapott jegyek $0, 3, 3, 3, \dots$, akkor nem tudhatjuk , hogy az x szám kisebb , nagyobb vagy egyenlő - e $1/3$ -nál . * Igen , ezt az okoskodást írhattuk volna a faktoriálisos Cantor - összegnél is ... * - mondhatná bárki. Csakhogy , amint ezt az $R_4 \subset R_{15}$ rész bizonyításánál láttuk : ha az x számot egy n nevezőjű törtszámmal akarunk összehasonlítani , akkor a Cantor - összegnek elég megvizsgálunk az első n db tagját ; mert a faktoriális - sorozat nagyon gyorsan közelíti az x számot , nem exponenciálisan , hanem - a Stirling - formula szerint - n^n nagyságrendben . Hogy mi a biztosíték arra , hogy egy n nevezőjű tört összehasonlításakor nem kapunk korlátot a szükséges tizedes-jegyek számára ? A fenti $1/3$ -os példa !

Az $R_1 \subset R_7$ tartalmazás a definícióból nyilvánvaló . Megfordítva következik a 2.18.A tételből , pontosabban annak b./ részéből .

Az $R_7 \subset R_8$ tartalmazás a /2.7./ egyenlőtlenségből következik.

A fordított irány * pedig következik akkor , ha x racionális szám vagy pedig rekurzívan irracionális , azaz létezik olyan u és v_2

* lásd Péter /60/ -ban.

primitív rekurzív függvény, amelyekre tetszőleges p/q racionális szám esetén

ha $n > \sqrt{2/p, q}$. Pontosabban belátjuk, hogy ekkor $x \in R_4$. Ehhez elegendő belátni, hogy tetszőleges m természetes szám esetén $[mx] = [mr_{v/m}]$ ahol v egy primitív rekurzív függvény.

Jelöljük v_1 -el a 2.8. definíció szerint létező primitív rekurzív modulust, mivel $x \in R_3$. Legyen továbbá $g(m) = [mr_{v_1(2m)}]$ ami nyilvánvalóan primitív rekurzív. Két esetet fogunk megkülönböztetni:

a./ $0 \leq mr_{v_1(2m)} - g(m) \leq 1/2$. Ez esetben v_1 definíció - jából következik, hogy $|r_n - r_{v_1(m)}| < 1/2m$ azaz $|mr_n - mr_{v_1(2m)}| < 1/2$ ha csak $n \geq v_1(2m)$

Ekkor az a./ feltevéssel egybevetve kapjuk, hogy $|mr_n - g(m)| < 1$. Másrészt, mivel x rekurzívan irracionális, így $n \geq \sqrt{2}(g(m), m)$ esetén

$|r_n - g(m)/m| > \frac{1}{u(g(m), n)}$ ahonnan kapjuk, hogy

$$|mr_n - g(m)| > m / u(g(m), n)$$

Tekintetbe véve az előző egyenlőtlenséget az utóbbi csak akkor lehet igaz, ha $k_m = m / u(g(m), n) < 1$

Azaz kaptuk, hogy $n \geq \max(v_1(2m), \sqrt{2}(g(m), m))$

esetén $k_m < |mr_n - g(m)| < 1$. Ilyen n számokra

tehát mr_n az alábbi nyílt intervallumok egyikében

fekszik: $(g(m) - 1, g(m) - k_m)$

vagy $(g(m) + k_m, g(m) + 1)$, attól függően, hogy

$mr_n > g(m)/m$ avagy $mr_n < g(m)/m$. A két intervallum közötti

szakasz hossza $2k_m$. Elég nagy n -re az mr_n sorozat

tagjai kevesebbel térnek el egymástól, mint $2k_m$, azaz

ugyanazon fenti intervallumba esnek. Pontosabban

ha $n, n' \geq \sqrt{2}(u(g(m), m))$ akkor $|r_n - r_{n'}| < 1/u(g(m), m)$

ahonnan $|mr_n - mr_{n'}| < k_m$. Láthatjuk, hogy ilyen nagy

index esetén mr_n csak egyik intervallumba esik.

Legyen $v_0/m = \max(v_1(2m), \sqrt{2}(g(m), m), \sqrt{2}(u(g(m), m)))$

Ekkor vagy minden $n \geq v_0/m$ esetén $g(m) + k_m < mr_n < g(m) + 1$

ahonnan $[mr_n] = g(m)$

vagy pedig minden $n \geq v_0/m$ indexre,

$$g(m) - 1 < mr_n < g(m)$$

vagyis

$$[mr_n] = g(m) - 1$$

Kaptuk tehát, hogy minákét esetben $[m x_n]$ független n -től, azaz $n \gg v_0/m$ esetén $[m r_n] = [m r_{v_0(m)}]$
 A b./ esetben, vagyis amikor $m r_{v_1(2m)} - q^{(m)} \geq \frac{1}{2}$, hasonló okoskodással élve hasonló eredményre juthatunk, v_0 helyett egy v_0^* rekurzív függvényt kapunk. Legyen tehát $v/n = \max\{v_0/m, v_0^*/m\}$, és így kapjuk, hogy $[m r_n] = [m r_{v(m)}]$ feltéve, hogy $n \gg v/m$.
 Innen már következik a kívánt $[m x] = [m r_{v(m)}]$ állítás. Beláttuk tehát, hogy ha $x \in R_8$ és tudjuk, hogy x racionális vagy primitív rekurzív módon irracionális, akkor $x \in R_4$. Mint a következő részben látni fogjuk, nem létezik olyan algoritmus, amely adott rekurzív KVSZ-ről eldöntené, hogy racionális-e. Felmerül a kérdés, hogy más módon be tudjuk-e látni, hogy $R_8 \subset R_1$? A válasz az, hogy $R_8 \not\subset R_1$. Az indoklás hasonló az $R_{15} \subset R_1$ eset indoklásához: Tegyük fel, hogy a sorozat elemei $r_n = 1 - 10^{-n}$, legalábbis addig, míg kiszámítottuk őket. /Mint tudjuk, gépünk a sorozat tetszőlegesen sok, de csak véges sok tagját ismerheti a sorozatnak. /Mivel nem tudhatjuk, ezek alapján, hogy az r_n sorozat által közelített x szám 1-nél nagyobb vagy kisebb, így egyetlen számjegyet sem tudjuk felírni. Nem várhatjuk meg, hogy n olyan nagy legyen, hogy r_n eldöntse ezt a kérdést, hiszen most primitív rekurzív függvényt keresünk.

$R_8 = R_5$ az előző tétel bizonyításából következik.

$R_5 = R_9$ is, ha \mathcal{N} -t primitív rekurzív függvénynek választjuk.

$R_8 = R_{11}$ is következik az előző tétel bizonyításából, amely primitív rekurzív esetben is alkalmazható.

$R_8 = R_6$ is könnyen belátható, hiszen a megfelelő primitív rekurzív illetve programozható függvények átírásakor a primitív jelleg megmarad.

$R_8 \subset R_{16}$ szintén az előző tétel bizonyításából következik.

A határozott irányú tartalmazás a következőképpen mutatható meg: /Specker/77/ V. tétel alapján: olyan egy - másba skatulyázott intervallumsorozatot fogunk megadni, amelyek hossza nem rekurzívan tart 0-hoz, sőt a metszetük nem is tartalmaz R_8 -beli primitív

rekurzív KVSZ -ot. Legyen $B/m, n/$ a következő predikátum/formula: $B(m, n) = igaz (=1) \Leftrightarrow (n \in Dom \varphi_n \& n > m)$
 Ekkor $B/0, 0/=1$, B primitív rekurzív, és minden m -re létezik olyan n , hogy $B/m, n/$ igaz, de ezt az n -et nem lehet primitív rekurzív módon megtalálni. Legyen továbbá s egy tetszőleges primitív rekurzív függvény, amelynek értékészlete csak 0-t és 5-t tartalmaz, de mindegyiket végtelen sokszor felveszi. Legyen $s/0/=0$. Ekkor definiáljuk a következő primitív rekurzív függvényeket:

$$t/m, n/ = s \left(\min_x \{ x \leq n \text{ és } B/m, x/ \text{ igaz} \} \right)$$

$$k/n/ = \max_x \left(x \leq n \text{ és } \forall y \exists z (y \leq x \Rightarrow B/y, z/ \text{ igaz és } z < n) \right)$$

ekkor nyilván létezik olyan M primitív rekurzív függvény, hogy $n > M/m/$ esetén $k/n/ > m$. Az intervallumok felső és alsó végpontjai pedig legyenek

$$a/n/ = \sum_{i=0}^{k(n)} \frac{t(m, i)}{6^i} \quad \text{és} \quad \theta/n/ = \phi(n) + \frac{2}{6^{k(n)}}$$

Ekkor belátható, hogy az intervallumok egymásba skatulyázottak és hosszuk 0-hoz tart. Cantor tétele szerint ekkor létezik egy x valós szám, amely mindegyik intervallumban benne van. Lehet-e R_0 -beli? Ha igen, akkor létezik olyan r_n primitív rekurzív sorozat és olyan h feltétlenül primitív rekurzív modulus, hogy $n > h/m/$ esetén $|a/n/ - r_n| < 6^{-n}$ és $n^2 > n$ esetén $|r_n - r_{n-1}| < 6^{-n}$. Ekkor legyen $a/0/=5sg/p/0/-3q/0//$ és $a/m+1/=5sg \left[p/m+1/6^{m+1} - q/m+1/ \left(\sum_{k=0}^m a/k/6^{m+1-k} + 3 \right) \right]$, primitív rekurzív függvény. /Ahol $p/n/$ illetve $q/n/$ jelöli az r_n törték számlálóját illetve nevezőjét./

Indukcióval belátható, hogy $a/m/ = \max_x t/m, x/$, és így ez is primitív rekurzív függvény. Azonban $\max_x t/m, x/ = 5 / \min_n \{ x \mid B/m, x/ \text{ igaz} \} /$ nem primitív rekurzív, és ez az ellentmondás igazolja állításunkat.

A 2.18.tétel bizonyítását tehát befejeztük. ■

A tételt finomítja Mostawsky/56/-ben és Lachlan /39/-ben:

Jelöljük R_1^g -vel a 2.1. definíció szerint g alapu szám - rendszerben felírható primitiv rekurziv KVSZ -ok halmazát.

Legyen továbbá R_1^* a minden g alapu számrendszerben előállítható számok halmaza : $R_1^* = \{x \in \mathbb{R} \mid \text{van } \mathbb{F} \text{ rek. f.v.: } \forall g \geq 2 \forall i \geq 0 : 0 \leq \mathbb{F}(i, g) \leq g \text{ és } x = \sum_{i=0}^{\infty} \frac{\mathbb{F}(i, g)}{g^i}\}$

2.18.A.Tétel: $R_{15} = R_1^* \subsetneq \bigcap_{g \geq 1} R_1^g \subsetneq R_1^n \subsetneq R_5$ minden n -re

és $R_1^p \not\subseteq R_1^q \Leftrightarrow \exists s \in \mathbb{N} : p \mid q^s$

Azonban nyilvánvalóan ha az intervallumok hossza nem tart 0-hoz, akkor metszetükben mindig van R_1 - , sőt R_2 -beli primitiv rekurziv KVSZ, hiszen R_2 mindenütt sűrű \mathbb{R} -ben, amint ez könnyen belátható. Az is szemmel látható, hogy nem primitiv rekurziv esetben a rekurziv KVSZ-ok testet alkotnak/ez legkönnyebben a 2.16. definíció alapján látható be/. Ha a gyökközelítő algoritmusokra gondolunk, akkor az is belátható, hogy algebrailag zárt testet kapunk, bár itt körültekintőbben kell eljárni. Az algebrai zárttság másik bizonyítása megtalálható pl. Roosenbloom/70/ vagy Rice/67/-ben.

Primitiv rekurziv esetben meglepő a helyzet: még összeadásra sem zárt R_1 /pontosabban ld. a 2.18.B. tételt./ Könnyen belátható azonban, hogy R_8 és R_{16} is testet alkot primitiv rekurziv esetben, bár a bizonyításnál tekintettel kell lenni az előjelekre és a sorozatok 0 tagjaira. Várhatóan R_8 nem algebrailag zárt, mert a modulus primitiv rekurziv voltát nem tudjuk biztosítani. Mivel R_{16} -ban az intervallumoknak nem kell primitiv rekurziv módon 0-hoz tartaniuk, ezért R_{16} is algebrailag zárt.

2.18.B.Tétel: /ld. Specker//77/ IV.tétel: /

Létezik olyan R_1 -beli primitiv rekurziv x KVSZ, amelyre $3x$ nem R_1 -beli primitiv rekurziv KVSZ.

Bizonyítás: Legyen A a következő predikátum:

$$A(n) = 1 \text{ (igaz)} \Leftrightarrow (n \in \text{Dom } \varphi_n)$$

Ekkor minden n -re létezik olyan m , ami n -nél nagyobb és

$$A(m) \quad \text{és} \quad q(n) = q(\min \{x \mid x \geq n \text{ és } A(x)\})$$

nem primitív rekurzív függvénye n -nek; ahol g tetszőleges olyan primitív rekurzív függvény, amely értékészlete 0 és 5 , és ez értékeket végtelen sokszor fel is veszi. Legyen R az A kifejezés karakterisztikus függvénye, azaz $R/n/ = 0$ ha $A/n/$ igaz és 1 egyébként. Legyen továbbá

$$\phi(n) = 3 \cdot 1g R(n) + g(n) (1 - 1g R(n))$$

Ekkor könnyen belátható, hogy ϕ értékészlete $1, 3$ és 5 , és $A/n/ \neq 3$ akkor és csak akkor, ha $A/n/$ igaz.

Igy

$$\phi(\mu(x) (x \geq n \ \& \ \phi(x) \neq 3)) = \phi(\mu(x) (x \geq n \ \& \ A(x))) = q(n)$$

Legyen ekkor $x = \sum_{i=0}^{\infty} \phi(i) 10^{-i}$, nyilván R_1 -beli.

Tegyük fel indirekte, hogy $3x$ is R_1 -beli, azaz van olyan

θ primitív rekurzív függvény, amelyre $3x = \sum_{i=0}^{\infty} \theta(i) 10^{-i}$

Könnyen belátható azonban, hogy $q/n+1/ = f/\theta/n+1//$, ahol $f/n/ = 5$ ha n páros és 1 egyébként. Ez nyilvánvalóan ellentmondás, mert f és θ primitív rekurzívak, q pedig nem. Ez bizonyítja állításunkat. ■

A tételt általánosítja Lachlan /39/-ban, ahol bebizonyítja, hogy tetszőleges k, m, n természetes számokra

$$\exists x \in R_1^m : k \cdot x \notin R_1^n \Leftrightarrow \forall s \in \mathbb{N} : k \cdot n \nmid m^s$$

Érdekességként megemlítem Specker/77/-ben bizonyított tételét, mely szerint minden R_3 -beli primitív rekurzív KVSZ előállítható két db R_{15} -beli primitív rekurzív KVSZ összegeként. A fenti két tétel bizonyítása hasonló a 2.18.A. tétel bizonyításához.

A sűrűségekre visszatérve érdekes megemlíteni még, hogy a 2.15. definícióban nem szükséges az összes racionális számot igénybe vennünk. /ld. Lachlan/39//:

2.19. Definíció: $A \subset Q$ rekurzív sűrű, ha létezik olyan f rekurzív függvény, amelyre

$$\forall m, n \in \mathbb{N} : \bar{x}(m) \perp \bar{x}(n) \Rightarrow \bar{x}(m) \perp f(m, n) \perp \bar{x}(n) \ \& \ f(m, n) \in A$$

azaz két tetszőleges racionális számhoz rekurzív meg lehet találni a közéjük eső A -beli elemet. /Itt is érvényes a 2.1. definíció megjegyzése!/
Továbbá a racionális számok tetszőleges A részhalmaza esetén legyen

$$C_A^0 = \{x \in \mathbb{R} \mid \exists f \text{ pr. rek. f. v. } \forall m \in \mathbb{N} : \bar{x}(m) \in A \Rightarrow (f(m)=0 \Rightarrow \bar{x}(m) \perp x)\}$$

és primitív rekurzív függvények helyett rekurzív függvényeket megengedve hasonlóan kapjuk a C_A^1 halmazokat.

2.21. Tétel: /Specker/77/ és Lachlan/30/:/

Ha $A \subset Q$ primitív rekurzív sűrű, akkor $C_A^0 \approx R_1$

ha $A \subset Q$ rekurzív sűrű, akkor $C_A^1 = R_6$

/ahol most R_1 -et primitív rekurzív esetben használtam és természetesen R_6 -ot rekurzív esetben./

A primitív rekurzív KVSZ -ok további általános vizsgálatát főleg sűrűségüket illetően ld. Lachlan/30/ és Mayoh /49/-ban, valamint a következő fejezetben.

Legtöbbször egy KVSZ-hoz több $\{r_n\}$ sorozat is tartozik./ld. pl. a 2.9. definíciót/, és egy r_n sorozat /ami $\mathbb{N}Q$ egy eleme/ csak egy rekurzív számhoz konvergálhat. Így tulajdonképpen - mivel konstruktív felépítés miatt csak a rekurzív függvények állnak rendelkezésünkre, és nem a rekurzív sorozatok határértékei, célszerűbb az r_n sorozatokat határértékük szerint ekvivalenciaosztályokba rendezni és egy-egy ekvivalenciaosztályt hívni rekurzív KVSZ-nak. /ld. pl. Trosztnyikov /65/-öt./ Itt ismét felmerül a kérdés: egy r_n és r'_n sorozatot csak akkor tekintünk ekvivalenseknek, ha a különbségsorozat effektíve tart 0-hoz? Erről a vélemények megoszlanak./ld. pl. Feferman/94/ cikkét./ De az elmélet felépítésében nem játszik lényeges szerepet

Az 1.1. állítás és a fentiek alapján nem meglepő a rekurzív KVSZ-ok alább következő felépítése :
/részletesebben lásd Aberth /1/-ben. Tulajdonképpen ez a felépítés megtalálható több korai műben is, csak kevésbé észrevehetően, ld. pl. Markov /46/ vagy Klaua /35/-ban./

2.22. Definíció: Az f programozható függvényt kiszámítható folyamatnak nevezzük, ha tetszőleges r_1 és r_2 racionális számokra $|f(r_1) - f(r_2)| < |r_1| + |r_2|$
/Tulajdonképpen egy kiszámítható folyamat egy olyan program, amely adott ε hibakorlát esetén kiszámítja az x_f valós szám közelítését ε hibával./v.ö. a 2.6. és 2.11. definíciókkal.//

A továbbiakban először bevezetjük a kiszámítható folyamatok közötti alapműveleteket, majd természetes módon /intuitíve a közelített valós számok alapján/ a kiszámítható folyamatokat az alapműveletekkel kompatibilis ekvivalenciaosztályokba osztjuk, és az ekvivalenciaosztályokat fogjuk nevezni rekurzív KVSZ-oknak. Könnyen belátható módon /leggyorsabban a 2.6. és 2.11. definíciók alapján/ az így kapott rekurzív KVSZ-ok definíciója megegyezik az eddigi definíciókkal, feltéve, hogy felépítésünkben parciális rekurzív függvényeket is megengedünk.

2-23-Definíció: Ha f és g kiszámítható folyamatok, akkor közöttük az alapműveleteket az alábbi módon definiáljuk:

$$\begin{aligned}(f \pm g)(r) &= f\left(\frac{r}{N}\right) \pm g\left(\frac{r}{N}\right) \\(f \cdot g)(r) &= f\left(\frac{r}{N}\right) \cdot g\left(\frac{r}{N}\right)\end{aligned}$$

ahol $N=N/r/$ a legkisebb olyan természetes szám, amelyre

$$\frac{2r}{N} \cdot \left(|f\left(\frac{r}{N}\right)| + |g\left(\frac{r}{N}\right)| + \frac{2r}{N} \right) \leq r$$

Nyilvánvalóan ilyen N szám tetszőleges f és g kiszámítható folyamatok esetén létezik, és $N/r/$ programozható függvény. Továbbá legyen

2.24. Definíció: Az f kiszámítható folyamat nulla-folyamat, ha tetszőleges r racionális szám esetén $|f(r)| < |r|$.
Két f és g kiszámítható folyamatot ekvivalensnek nevezünk, ha $f-g$ nulla folyamat. Egy-egy ekvivalenciaosztályt pedig rekurzív KVSZ-nak nevezünk.

Intuitív módon érződik, hogy ha N_f és N_g kiszámítható folyamatok kódjai, akkor még ebből $f=g$ vagy f ekvivalens g -vel sem eldönthető, és ez könnyen igazolható.

2.25. Definíció: Ha f tetszőleges kiszámítható folyamat, akkor legyen

$$\left(\frac{f}{g}\right)(r) = f\left(\frac{r}{N}\right) / g\left(\frac{r}{N}\right)$$

ahol természetesen g nem ekvivalens a nulla folyamathoz és $N=N/r$ a legkisebb o olyan természetes szám, amely az alábbi két egyenlőtlenséget kielégíti:

$$|g\left(\frac{r}{N}\right)| > \frac{r}{N} \quad \text{és} \quad \frac{2r \left(|f\left(\frac{r}{N}\right)| + |g\left(\frac{r}{N}\right)| \right)}{\left(|g\left(\frac{r}{N}\right)| - \frac{2r}{N} \right) \cdot |g\left(\frac{r}{N}\right)|} < r$$

A bonyolult feltételről a bizonyítás végiggondolásakor lesz világos, hogy szükséges./

2.26. Tétel: A 2.24. definícióban bevezetett reláció ekvivalenciareláció, továbbá a 2.23. és 2.25. definíciókban bevezetett műveletekkel kompatibilis, továbbá az ekvivalenciaosztályok a műveletekre nézve testet alkotnak. A rekurzív KVSZ-ok testét a továbbiakban K -val jelölöm. Ezenkívül ha minden r racionális számhoz megfeleltetjük az azonosan r eredményt adó kiszámítható folyamat osztályát, akkor Q egy homomorf beágyazását kapjuk.

A tételt nem bizonyítom, lévén apró rutinszámolások sorozata. Részletesebben ld. Aberth/1/ -ben.

2.27. Tétel: A rekurzív KVSZ-ok R -nek részttestjét alkotják.

2.28. Definíció: Egy f kiszámítható folyamat pozitív illetve negatív azserint, hogy létezik olyan pozitív r racionális szám amelyre $f/r > 0$ illetve $f/r < -r$. Az f kiszámítható folyamat nagyobb g -nél, ha $f - g$ pozitív.

A definíciók értelmessége következik abból, hogy hogyan definiáltuk a kiszámítható folyamatokat. Könnyen belátható hogy a fenti rendezés is kompatibilis az ekvivalencia relációval, így természetes módon definiálnatjuk a kiszámítható folyamatok és a rekurzív KVSZ-ok rendezését. A műveletek, a rendezés és az abszolútérték közötti azonosságok mind igazak maradnak.

A KVSZ-ok körében az irracionálitást és a transzcendenciát egészen természetes módon lehet definiálni. Például lássuk Goodstein/21/ definícióját: egy r_n racionális számsorozat irracionális rekurzív KVSZ -ot definiál, ha léteznek olyan h és g függvények, melyek rekurzívok, g mindig 1-nél nagyobb értéket vesz fel és $n > h/p, q, r$ esetén $|r_n - \frac{p \cdot q}{r+1}| > 1/g(p, q, r)$. Az irracionális és transzcendens rekurzív KVSZ -ok további tulajdonságait lásd Goodstein fent említett művében, az 1.6. tételtől kezdve.

Bár a rekurzív KVSZ-ok rendezése trichotom, sőt bizonyíthatóan tetszőleges a, b rekurzív KVSZ-ok esetén az $a > b$, $a = b$, $a < b$ esetek közül pontosan az egyik állhat fenn / mert K be van ágyazva R -be/. De effektív módszer nem létezik annak eldöntésére, hogy éppen melyik, és melyik nem, sőt ezt még ellenőrizni sem tudjuk. továbbá ha $x > y$ -t úgy definiáljuk, hogy $x < y$ nem igaz, akkor található olyan $x \in K$, amelyre $x > 0$, de sem $x > 0$ sem $x = 0$ nem igazolható. /ld. Bishop/7//, Troelstra/84/b/, Dummett /18/. Azonban ha tudjuk, hogy $a \neq b$ akkor algoritmikusan el tudjuk dönteni, hogy az $a > b$ illetve $a < b$ esetek közül melyik áll fenn. Mindezek könnyen beláthatóak; az irodalomban ld. pl. Aberth/1/, Monk/55/ vagy Rice/67/-ben. Hasonlóan azt sem lehet eldönteni, hogy egy adott K -beli szám racionális-e, előjelét vagy valamelyik tizedesjegyét sem tudjuk megadni, valamint a reciprok sorozat küszöbfüggvényét sem tudjuk megadni. /Ez nem mond ellent annak hogy $R_1 = R_{24}$. A tizedesjegyeket előállító rekurzív függvény létezik, csak nem tudjuk megadni./ Mindezek bizonyítására a következő részben visszatérek.

Mind ezek alapján már az sem meglepő, hogy a maximum, minimum és abszolútérték függvények nem algoritmikusak. /ld. még Rice /67/ 227. oldalon/

Természetesen merül fel a kérdés : hogyan adunk meg egy kiszámítható valós számot? A Gödel-számozás ismeretében könnyen megadható egy olyan primitív rekurzív függvény, amely egy adott számról eldönti, hogy egy szám egy programozható illetve parciális rekurzív függvény kódja-e. Azonban könnyen beláthatóan nincs olyan algoritmus, amely azt döntené el egy adott természetes számról, hogy egy kiszámítható folyamat kódja-e. Így látható, hogy már a kiszámítható számok megadására illetve ellenőrzésére nincs effektív módszerünk. Így K nem is rekurzíve felsorolható. Általában pedig:

2.29. Tétel: /Trosztnyikov/85/ :/

Legyen M algoritmuskettősök egy olyan halmaza, amelyre

a./ $M \subset K$

b./ ha $a \in M$ és $a=b$ akkor $b \in M$

c./ $0 \in M$

d./ ha $r \in M$ és $r > 0$ akkor létezik olyan $b \in M$, amelyre $b \neq 0$ és $b < r$

Továbbá /ld. Kusner/38/ és Ceitin/12/, hogy tetszőleges r pozitív számhoz nem lehet algoritmikusan megadni egy nála kisebb b pozitív számot. K további tulajdonságait ld. Aberth/1/-ben, és Rice/57/-ben.

Rice /67/-ben az algebrai teljesség bizonyítása után a következőket írja: "It seems probable that another such adaptation would give a^b in K , a^b in K , $0 < a$. If this is the case, it is unlikely that K will be cited for the lack of any particular useful number." /Azaz: úgy tűnik, hogy hasonló átírás igazolná, hogy $a, b \in K$, $0 < a$ esetén a^b is K -beli. Ha ez valóban így van, akkor nem lehetséges, hogy K -ből hiányozhatna bármely fontos szám. /Ez valóban így van, és szerintem a bizonyítás önmagát kínálja a 2.8. definíció alapján:

2.30. Tétel: Tetszőleges $a, b \in K$ esetén $a^b \in K$.

BIZONYÍTÁS:om a következő: Könnyen belátható, hogy ha az r_n sorozat határértéke r és az s_n sorozat határértéke s akkor az $r_n^{s_n}$ sorozat határértéke r^s . Ezért elegendő - és nem is okoz különösebb nehézséget - az utóbbi sorozathoz egy rekurzív modulust megadni.

A hatvány és exponenciális függvények szigorú monotonitása miatt

$$|r_n^{s_n} - r_m^{s_m}| \leq |r_n^{s_n} - r_m^{s_n}| + |r_m^{s_n} - r_m^{s_m}| < (\max(r_n, r_m))^{s_n} |r_n - r_m| + r_m^{\max(s_n, s_m)} \cdot |s_n - s_m|$$

és mivel mindkét sorozat korlátos, ezért a kívánt sorozathoz szemmel láthatóan létezik rekurzív modulus. Mivel a határértékre a hatványozás azonosságai öröklődnek, így K -ban is igazak a hatványozás megszokott azonosságai. ■

Lásd még a 4.8. problémát a 4. fejezetben.

Tulajdonképpen a 2.4. definíció ekvivalenciaosztályai alapján definiált KVSZ-ok is elég távol vannak a számítógépek által valóban kiszámított számoktól.

Végül felmerül a kiszámítható számokon értelmezett kiszámítható metrika kérdése. Ha K -t R -be beágyazva kezeljük el, akkor semmi gondunk sincs. Ha pedig nem, akkor is megfelel az abszolútérték.

3.§. KISZÁMÍTHATÓ SOROZATOK

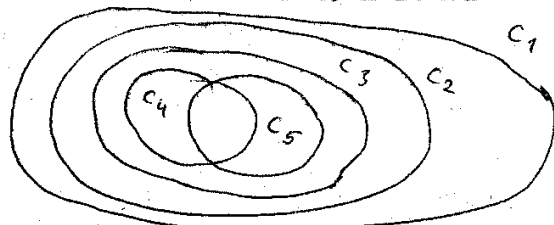
Legtermészetesebben azt gondolhatná valaki, hogy kiszámítható sorozatnak nevezünk egy olyan algoritmust, amely tetszőleges természetes számhoz /az indexhez/ megad egy rekurzív KVSZ-t. Azenban az előző fejezetben láttuk, hogy nem lehet olyan egyszerűen megadni egy rekurzív KVSZ-ot. Cseréljük ki kétváltozós rekurzív függvényre valamelyik definícióban szereplő egyváltozós rekurzív függvényt, és a második változó jelölje az indexet. Ez a definíció található Meschkowsky /50/, Gregorczyk /25/, Pour-El /65/ és Rice /67/-ben. Az előző fejezet 1, 8, 15 és 16 definícióinak fenti változatait vizsgálja részlegesen Klaua /35/-ban. Azonban megfelelő módon a 2.§. definícióinak fenti módosult változatai nem ekvivalensek. Ezt részletesen Mostowsky vizsgálta meg /56/-ben. Pontosabban:

3.1. DEFINÍCIÓ: /Mostowsky/56/. / Legyenek tetszőleges 1-nél nagyobb p természetes szám esetén $C_1, C_{2,p}, C_3, C_4$ és C_5 a valós sorozatok következő részhalmozai:

$$\begin{aligned}
 C_1 &= \left\{ (x_k) \subset \mathbb{R} \mid \exists f \text{ rek. fv. } \forall k, n \geq 1 \quad \left| x_k - \frac{f(k,n)}{n} \right| < \frac{1}{n} \right\} \\
 C_{2,p} &= \left\{ (x_k) \subset \mathbb{R} \mid \exists f \text{ rek. fv. } \forall k : f(n,k) < p \text{ és } x_k = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{f(n,k)}{p^n} \right\} \\
 C_3 &= \left\{ (x_k) \subset \mathbb{R} \mid \exists f \text{ rek. fv. } \forall p > 1, \forall k : f(n,k,p) < p \text{ és } x_k = \sum_{n=0}^{\infty} \frac{f(n,k,p)}{p^n} \right\} \\
 C_4 &= \left\{ (x_k) \subset \mathbb{R} \mid \exists f \text{ rek. fv. } \forall p, q, k : f(p,q,k) = 1 \Rightarrow p/q < x_k \right\} \\
 C_5 &= \left\{ (x_k) \subset \mathbb{R} \mid \exists f \text{ rek. fv. } \forall p, q, k : f(p,q,k) = 1 \Rightarrow p/q > x_k \right\}
 \end{aligned}$$

3.2. TÉTEL: /Mostowsky/56/ :/ $C_1 \not\subseteq C_{2,p} \not\subseteq C_3 \not\subseteq C_4 \cup C_5$

tetszőleges 1-nél nagyobb p természetes szám esetén. A rekurzív halmazok kapcsolatát a mellékelt Venn-diagram szemlélteti, a tartalmazások valódiak.

3.3. TÉTEL: /Mostowsky/56/, Kusmer/39/ 4. fejelet 3.§.2. tétel alapján: / $C_{2,p} \subseteq C_{2,q}$ akkor és csak akkor, ha létezik olyan n természetes szám, amelyre $p \mid q^n$. /Ezt szokás Mostowsky-Yeremenuv tételnek is hívni. V.ö. 2.18.A. tétellel./

Azaz a $C_{2,p}$ halmazok tartalmazás szempontjából úgy viszonyulnak egymáshoz, mint a természetes számok Z_p maradékosztályai. A 2.8. definíció alapján definiált rekurzív sorozatok lényegében a C_1 -beli sorozatok.

3.4. Definíció: Egy valós számokból álló x_n sorozat kiszámítható, ha létezik racionális számoknak olyan kettős $r_{n,k}$ rekurzív sorozata /azaz léteznek olyan f, g és h kétváltozós rekurzív függvények, amelyekre $r_{n,k} = (f/n, k - g/n, k) / (1 + h/n, k) /$ és létezik olyan k szintén kétváltozós rekurzív függvény, amelyekre

$$\forall n, m \quad \text{ha } i > k/n, m / \quad \text{akkor} \quad |x_n - r_{n,i}| < 1/m$$

/ld. Kusner /39/. /

Ha egy x_n /kiszámítható/ sorozathoz létezik olyan f /tetszőleges/ függvény, amelyre

$$\forall i, j; k \quad i, j > f/k / \quad \text{esetén} \quad |x_i - x_j| < 1/k$$

akkor f a sorozat regulátora vagy modulusa.

Egy x_n kiszámítható sorozatot fundamentálisnak nevezünk, ha létezik /és meg is tudjuk adni/ rekurzív modulusát. A sorozat kvágifundamentális, ha rekurzív modulus létezése nem cáfolható /az intuicionista logika értelmében./

Továbbá egy x_n kiszámítható sorozatot pseudofundamentálisnak nevezünk, ha

$$\forall n \exists k \forall m, l \quad (m, l > k \Rightarrow |x_m - x_l| < 1/n)$$

3.5. Definíció /ld. Aberth /1/:/ Kiszámítható függvénynek nevezünk egy olyan függvényt, amely rekurzív KVSZ-okhoz rekurzív KVSZ -ot rendel, pontosabban azokat előállító kiszámítható folyamatok kódszámaihoz kiszámítható folyamatok kódjait rendeli, és kompatibilis az ekvivalencia-relációval. Mivel a természetes számok N halmazát beágyasztuk a rekurzív KVSZ-ok halmazába, így definiálhatjuk a kiszámítható sorozatokat speciális, N -en értelmezett kiszámítható függvényekként.

A 3.4. definíció nyilvánvalóan ekvivalens a C_1 halmazzal, vagy helyesebben fogalmazva a 3.4. definícióban megadott rekurzív sorozatok éppen a C_1 halmazt adják.

Az is könnyen belátható, hogy ha egy sorozat a 3.5. definíció szerint kiszámítható, akkor C_1 -nek eleme, hiszen a szóban forgó $F: \mathbb{N} \rightarrow K$ függvény az azonosan a értéket adó program kódszámához megad egy programozható függvényt /ill. annak egy kódszámát/, amely a kívánt módon közelíti x_n -et. Formulával:

$$\frac{f(n, k)}{k} = F(N_n, \frac{1}{2k})$$

Fordítva, ha adott egy $f/n, k/$ rekurzív függvény, amely bizonyítja, hogy $(x_n) C_1$ -beli, akkor meg kell adnunk egy olyan $F: \mathbb{N} \rightarrow K$ függvényt, amelyre $F/N_n, \dots / \sim N_f/n, \dots /$, és $N_g \sim N_g$, esetén $F/N_g, \dots / \sim F/N_g, \dots /$; pontosabban ilyen F függvény létezését kell igazolnunk. Ilyen F -et konstruálni nem lehet, hiszen egy Aberth-féle függvény esetében nem tudjuk ellenőrizni, hogy $N_g \sim N_g$, esetén $F/N_g, \dots / \sim F/N_g, \dots /$ fennáll-e. Azonban a következő fejezet 4.10. definíciója utáni gondolatmenet alapján könnyen belátható, hogy minden rekurzív függvénynek megfeleltethető egy $F: K \rightarrow K$ függvény. Így kaptuk, hogy a 3.4. és 3.5. definícióban adott meghatározások ekvivalensek a 3.1. definícióbeli C_1 halmazzal.

Az utóbbi meghatározás szerintem túlságosan bonyolult, elméleti vizsgálódásokhoz is csak néha hasznos, gyakorlatilag pedig teljesen hasznavehetetlen.

A kiszámítható sorozatok konvergenciáját a 3.4. definíció /Kusner/30/ / és a 3.5. definíció /Aberth/1/ / alapján vizsgálom.

3.6. DEFINÍCIÓ: Egy x_n kiszámítható sorozat konvergál egy /nem feltétlenül kiszámítható/ valós számhoz, x -hez, ha létezik egy olyan k -függvény, hogy $i > k/n$ esetén $|x - x_i| < 1/n$. Továbbá egy x_n kiszámítható sorozat rekurzive konvergál egy x számhoz, ha a fenti k függvény rekurzív. A sorozatot konvergensenek nevezzük, ha effektive konvergál egy x rekurzív KVSZ-hoz. /A k függvényt szokás a sorozat regulatorának vagy modulusának is nevezni./

3.7. TÉTEL: /ld. Kusner /38/ 3. fejezet 2. §. 1. tétel vagy Aberth /1/ 12. tétel:/

Minden fundamentális sorozathoz konstruálható egy olyan rekurzív KVSZ, amely az δ határértéke /azaz minden effektive Cauchy - sorozat konvergens./

BIZONYÍTÁS: Tegyük fel, hogy x_n kielégíti a Cauchy-feltételt: /a 3.5. definíció alapján/:

$$n, m > f(k), k \in K \text{ esetén } |x_n - x_m| < k$$

Jelöljük a sorozatot illetve annak modulusát előállító programozható függvényeket \mathcal{G} ill. F -el. Tetszőleges r racionális szám esetén jelöljük továbbá az azonosan r eredményt adó kiszámítható folyamat kódját N_r -el. Ezenkívül tetszőleges pozitív racionális r számra legyen k/r a legkisebb olyan egész szám, amely nagyobb $F/N_r, r+r$ -nél. A K -n definiált rendezés szerint ekkor minden pozitív r racionális szám esetén $k/r > f/r$. Legyen ekkor $g/r = \mathcal{G}(k(r/2), (r/2)) /$.

Belátjuk, hogy g egy kiszámítható folyamat és $\{g\} = \lim x_n$.

$$|g(2r_1) - g(2r_2)| \leq |g(2r_1) - x_{k(r_1)}| + |x_{k(r_1)} - x_{k(r_2)}| + |x_{k(r_2)} - g(2r_2)| \leq k_1 + \max(r_1, r_2) + r_2 < 2(r_1 + r_2)$$

Tehát g kiszámítható folyamat.

Legyen $e \in K$ pozitív. Ekkor a rendezés definíciója miatt létezik olyan r racionális szám, amelyre $0 < h/r - r$, ahol h az e -t előállító kiszámítható folyamat, $e = \{h\}$.

Legyen akkor $6s = h/r - r$. Ekkor

$$|x_n - \{g\}| \leq |x_n - x_{k(s)}| + |x_{k(s)} - g(2s)| + |g(2s) - \{g\}| \leq \leq r/2 + s + 2s \leq r$$

Ami azt mutatja, hogy g valóban az x sorozat határértéke. ■

3.8. Tétel: /Kusner /38/:// Ha egy kiszámítható sorozat rekurzív módon konvergál egy x valós számhoz, akkor x is rekurzív KVSZ.

/Ez is mutatja, hogy K előző fejezetben említett algebrai teljessége nem olyan meglepő./

Bizonyítás:

Triviális. Legyen ugyanis $|x_k - r_{n,k}| < 2^{-m}$ ha $n \geq h/k, m/$,
és $|x_k - x| < 2^{-m}$ ha $k \geq h'/m/$. Ekkor könnyen belát-
ható, hogy az $r_n = r_h(n, h'/n/)$ sorozat rekurzive
konvergál az x számhoz, azaz x valóban rekurzív KVSZ. ■

Nyilván nem effektive konvergencia esetén is lehet a határ-
érték rekurzív KVSZ./ld.pl.Pour-EL /65/ 6.példa,550. old./
Az abszolút konvergencia, alapműveletek és a határérték
kapcsolata valamint a határérték további tulajdonságai mind
könnyen bizonyíthatóak,ld.pl.Klauer /35/ és Kusner /39/ -ben.
Továbbá az elemi konvergencia-kritériumok /D*Alambert,Raabe, stb./
is mind igazak maradnak /ld.pl.Kusner/39/./

Meglepőek és fontosak az alábbi tételek:

3.10.TÉTEL: /ld.Aberth/1/,Kusner/39/ 3.fejezet 3.§.vagy Specker
/77/-ben:/

Létezik olyan monoton növő korlátos kiszámítható sorozat,
amelynek határértéke nem rekurzív KVSZ /nyilván a sorozat
nem effektive konvergens./

Bizonyítás: Legyen

ahol $P^*/i,n/ = \begin{cases} 1 & \text{ha az } i \text{ kódjű program az } i \in \mathbb{N} \\ & \text{input esetén legfeljebb } n \text{ lépés} \\ & \text{után megáll} \\ 0 & \text{egyébként} \end{cases}$ ■

3.11.TÉTEL: /Aberth/1/ 14.tétel/:

Legyen x_n egy kiszámítható sorozat, határértéke x kiszá-
mítható valós szám.Legyen továbbá R egy tetszőleges olyan
tulajdonság K elemein, amely igaz a sorozat elemein,de nem
igaz a határértékén.Ekkor R nem effektív,azaz nem létezik
olyan algoritmus,amely tetszőleges rekurzív KVSZ -ről el-
döntené,hogy R igaz - e avagy sem.

Bizonyítás:

Belátjuk, hogy ha az x_n sorozat határértéke x , és R igaz a sorozat tagjain, de nem igaz a határértéken, akkor R még az $\{x_1, x_2, \dots, x\}$ halmazon sem dönthető el rekurzive. Tudjuk, hogy K tetszőleges ϵ pozitív elemre esetén $|x_n - x| < \epsilon$ ha $n > f/\epsilon$, ahol f egy kiszámítható függvény.

A határértéket, a sorozat tagjait és a modulust állítsák elő a g, f_n kiszámítható folyamatok illetve az F programozható függvény. Indirekte tegyük fel, hogy létezik olyan G programozható függvény, amelyre $G/N_h = 1$ vagy 2 aszerint, hogy $R/\{h\}$ igaz vagy nem.

Legyen továbbá P'' általánosítása a P' függvénynek: legyen $P''/n, m, a = 1$ ha az n kódszámu programozható függvény az m bemenet hatására legfeljebb a ab lépés után a stop utasításhoz érkezett és megállt. Egyéb esetekben legyen

$P''/n, m, a = 0$. Könnyen belátható, hogy P'' is programozható.

Tetszőleges P program esetén legyen g_p^* egy kiszámítható folyamat:

$$g_p^*/r = \begin{cases} g/r & \text{ha } P''/N_p, m, N_p = 0, \text{ ahol } m \text{ a legkisebb egész szám, amelyre } 1/m \leq r \\ f_k/r & \text{ha } P''/N_p, m, N_p = 1, \text{ ahol } m \text{ a fenti egész szám, és } m' \text{ a legkisebb olyan egész szám, amelyre } P''/N_p, m', N_p = 1 \text{ és } k \text{ a legkisebb egész szám, amely nagyobb } F/N_p, f/f - \text{nél, ahol } f = 1/2m' \end{cases}$$

Ekkor nyilván tetszőleges P programra g_p^* egy kiszámítható folyamat, és tetszőleges $r_1 \geq 1/(m^* - 1) > r_2$ racionális számokra

$$|g_p^*(r_1) - g_p^*(r_2)| \leq |g(r_1/2) - x| + |x - x_k| + |x_k - f_k(r_2)| \leq r_1 + r_2$$

Ezenkívül nyilvánvalóan tetszőleges P programra $\{g_p^*\} = x$ avagy x_n valamilyen n indexre aszerint, hogy P/N_p definiált avagy sem. Ha eldönthető lenne, akkor a programmegállási probléma is, ami bizonyítja állításunkat. ■

A tételből nyilvánvalóan adódik az előző fejezet végén említett algoritmusok zömének lehetetlensége. Pl. legyen $x_n = r_n$ egy racionális számsorozat, amely $\sqrt{2}$ -t közeli-ti. Ekkor $R/x/ = "x \text{ racionális}"$ a fenti tétel alapján nem rekurzivan eldönthető. Vagy $r_n = 10^{-n}$ sorozat tagjai pozitív számok, de a határértékük nem az , stb.

A leningrádi iskola pontos vizsgálataiban megkülönbözteti a konvergencia különböző változatait is /ld. pl. Kusner /39/. /, amellyel most itt részletesen nem foglalkozom:

3.12. Definíció: Egy x_k kiszámítható sorozat pszeudokonvergens , ha létezik olyan x valós szám , amelyre

$$\forall \epsilon > 0 \exists m \forall l \quad (l > m \Rightarrow |x - x_l| < \epsilon)$$

3.13. Tétel: Létezik olyan sorozat, amely pszeudokonvergens de nem effektive konvergens. Azonban ha egy sorozat monoton és pszeudokonvergens akkor effektive is konvergens.

A fent említett müben megtaláljuk további tételek alapján a pszeudoszámok /ld. 2.14. definíciót/ beágyazását K -ba.

Nem csak a rekurzív KVSZ -okkal , hanem a sorozatokkal kapcsolatban is sok kérdés algoritmikusan megoldhatatlan. Például nem tudjuk algoritmikusan megállapítani egy tetszőleges x_n kiszámítható sorozatról, hogy van-e effektív modulus, konvergencia-e, egy adott x rekurzív KVSZ határértéke -e, sőt egy pszeudoszámmal ekvivalens rekurzív KVSZ-ot sem tudunk megadni, stb. E kérdésekről részletesebben ld. pl. Aberth /1/, Ceitin /12/ vagy Kusner /39/ művekben.

4.5. KISZÁMITHATÓ FÜGGVÉNYEK

Egyes szerzők /pl. Miller/51/,/52/ / csak intuitive definiálják a kiszámítható függvények fogalmát : tetszőleges helyen tetszőleges pontossággal meg tudjuk adni értékét. /Lényegében ezt a definíciót használja hallgatólagosan Myhill /57/ és sok más szerző is./ A definíciót pontossá téve a következőt kapjuk:

4.1. DEFINÍCIÓ: Egy $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ függvény kiszámítható, ha létezik egy g programozható függvény, amelyre tetszőleges r racionális és m természetes szám esetén $|f(r) - g(m, r)| < 1/m$
A definícióba beleérthetjük, hogy f az irracionális helyeken az őt közelítő racionális helyeken felvett helyettesítési értékek határértéke - ha ilyen létezik, vagy pedig tetszőleges. /Ezzel kapcsolatban ld. a 4.15. tételt./
Már itt, ha precíze akarnunk lenni, kiszámítható függvényen az őt közelítő programozható függvények ekvivalenciaosztályait kell értenünk /ld. pl. Goodstein /21/ és Cleave /14/ -ban./

Más szerzők definiálják ugyan a kiszámítható függvények fogalmát, de egy kissé bonyolultabb módon lényegében a fenti definícióval ekvivalens meghatározást kapnak. Kiemelném a következőt:

4.2. Definíció: /Mycielsky/65/, 542. oldal / :

Legyen $I^q \subset \mathbb{R}^q$ egy q dimenziós téglalapot, végpontjai legyenek kiszámítható valós számok. Egy $f: I^q \rightarrow \mathbb{R}^q$ függvény kiszámítható, ha léteznek olyan $g: \mathbb{N} \times \mathbb{Q}^q \rightarrow \mathbb{Q}$ és $h: \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$ rekurzív függvények, amelyekre

$$\text{ha } |x - r| < 1/h(n) \text{ akkor } |f(x) - g(m, r)| < 1/n$$

Ez a definíció nem teljesen ekvivalens az előzővel. Az előző definíció megenged nem folytonos függvényeket is /pl. legyen $f/p/q/ = q$, ha p és q relatív primek/. Azonban ha kikötjük, hogy f folytonos, akkor a két definíció ekvivalens.

Szemmel láthatóan ha egy függvény a 4.2. definíció szerint kiszámítható akkor a 4.1. definíció szerint is. Ha pedig f a 4.1. definíció szerint kiszámítható, akkor /mivel folytonos, így egyenletesen is folytonos/ $n/n = 2n$ választással kapjuk, hogy $g/2n, r/$ a kívánt függvény. A kiszámítható függvények folytonosságával egyébként részletesebben a 4.15. tételben foglalkozom.

A kiszámítható függvények másik definíciójának tekinthetnénk a kiszámítható polinomokkal való közelítést. Egyenletes konvergenciát megkövetelve csak a kiszámíthatóan folytonos függvényeket kapjuk meg, így ezzel is csak később foglalkozom.

Azonban ide kívánczik Ceitin következő definíciója és tétele:

4.3. DEFINÍCIÓ: /ld. Aberth/1/ és Ceitin /10, /11/./

Egy parciális rekurzív függvényt kiszámíthatónak nevezzünk, ha azonosítható egy $K \rightarrow K$ leképezéssel, és tetszőleges K -beli x elemre ha létezik $f/x/$, akkor

$$a/ \quad f/x/ \in K \quad \text{és} \quad b/ \quad y \sim x \quad \text{esetén} \quad \text{létezik} \quad f/y/ \quad \text{és} \quad f/y/ \sim f/x/.$$

/Ez ekvivalens a 4.9. definícióval, így a többi definícióval való ekvivalenciájára is ott térek ki./

4.4. Tétel: /Ceitin/12/, 2.§./ Minden kiszámítható f függvényhez /ami a fenti definíció értelmében kiszámítható/ konstruálható olyan pontonként konvergáló g_n függvény sorozat, amelyek grafikonja kiszámítható racionális koordinátájú pontokban törő töröttvonal.

A fenti tétel alapján nyilvánvalóan minden kiszámítható függvényt lehet polinomokkal közelíteni, még hozzá rekurzív módon. Később azt is látni fogjuk, hogy minden kiszámítható folytonos függvény egyenletesen közelíthető polinomokkal. /ld. Pour-El /61/./ Azonban:

4.4.A. Tétel: Létezik olyan f függvény, amely a fenti definíció szerint kiszámítható, $0 \in D/f/$, de a 0 pont semmilyen környezetében nincs értelmezve. /ld. Ceitin /13/./

A 4.1. definícióra visszatérve az $F:R \rightarrow R$ függvényt tekintsük csak racionális pontokban, és tetszőleges r racionális pontban legyen $F/r = \lim r_n$, ahol r_n alkalmas racionális számból álló Cauchy-sorozat. Így tulajdonképpen az F függvényt azonosítottuk egy $f':N \times Q \rightarrow Q$ függvénnyel. $F/r = \lim f^*/n, r/$. Ha feltesszük, hogy az f' függvény és a konvergencia kiszámítható, akkor az előbbivel ekvivalens definíciót kapunk:

4.5. Definíció: /Ceitin/9/, Goodstein/21/:

Egy $F:R \rightarrow R$ függvény kiszámítható, ha léteznék olyan $f':N \times Q \rightarrow Q$ és $k:N \rightarrow N$ parciális rekurzív függvények, hogy tetszőleges r racionális szám esetén

$$\text{ha } n > k(m) \text{ akkor } |F(r) - f'(n, r(n))| < 1/m$$

A definíció nyilvánvalóan nem függ \mathcal{N} választásától, és ekvivalens a 4.1. definícióval. Ugyanis tetszőleges f' parciális rekurzív függvény esetén $\mathcal{N}^{-1} \circ f' \circ \mathcal{N}$ programozható függvény és tetszőleges f programozható függvény esetén $\mathcal{N} \circ f \circ \mathcal{N}^{-1}$ pedig parciális rekurzív függvény. /v.ö.l.l. állítással/

Specker /77/ 8. definíciója a következő:

4.6. Definíció: Egy $f:R \rightarrow R$ függvény kiszámítható, ha léteznék olyan $g, k, h : N^3 \rightarrow N$ és $u, v : N \rightarrow N$ rekurzív függvények, amelyekre minden $x=p/q$ és $y=r/s$ racionális számokra ha $x_n = \frac{g-k}{1+h} / p, q, n/$ és $y_n = \frac{g-k}{1+h} / r, s, n/$, akkor

$$|x-y| < 1/u(k) \text{ esetén } |x_n - y_n| < 1/k$$

$$\text{és } n, m > v(k) \text{ esetén } |x_n - x_m| < 1/k$$

és $f/x/ = \lim x_n$.

Azaz x_n egy $f/x/$ -hez konvergáló kiszámítható Cauchy-sorozat, és f kiszámíthatóan folytonos.

A fenti definíciók a kiszámítható függvények fogalmát a szokásos analízis mintájára határozták meg. Mivel egy $F:R \rightarrow R$ függvény esetén több f programozható függvény is létezik, amely őt approximálja, a 4.1. definíció értelmében például, ezért természetes az alábbi

4.7. Definíció: /Cleave/14/, Goodstein/21/:/

Két $f, g: \mathbb{N} \times \mathbb{Q} \rightarrow \mathbb{Q}$ programozható függvényt ekvivalensnek nevezünk, ha tetszőleges $m, r \in \mathbb{N} \times \mathbb{Q}$ esetén $|f(m, r) - g(m, r)| < 1/m$ továbbá ezen ekvivalenciaosztályokat nevezzük kiszámítható függvényeknek.

A fenti ekvivalenciaosztályokba a 4.1. definíció szerint kiszámítható függvények nyilvánvalóan beágyazhatók: F -hez rendeljük az $f/2m, r/$ ekvivalenciaosztályát. Megfordítva nem minden ekvivalenciaosztályhoz tartozik egy $F: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{K}$ függvény, ami a 4.1. definíció szerint kiszámítható. Például $f/m, r/ = -1/m^m$ primitív rekurzív, így programozható is, azonban ekvivalenciaosztályához nincs megfelelő F . Eddig lényegében csak a \mathbb{Q} -n értelmezett kiszámítható függvényekkel foglalkoztunk, jobban mondva csak a \mathbb{Q} -n felvett értékeivel törődtünk. Felmerül az probléma, hogy egy $f: \mathbb{K} \rightarrow \mathbb{K}$ kiszámítható függvényt egyértelműen meghatároznak-e \mathbb{Q} -n felvett értékei? Az eddigi /1, 2, 3, 5, 6, 7/ definíciók szerint nyilvánvalóan nem, de e definíciók nem is tesznek különbséget e függvények között. Azonban a következő definíciók esetében nem ilyen egyszerű e kérdés. A $\mathbb{K} \rightarrow \mathbb{K}$ függvények definíciói közül lássuk először Demuth/17/ és Kusner/38/ általános definícióját:

4.8. DEFINÍCIÓ: Egy $f: \mathbb{K} \rightarrow \mathbb{K}$ algoritmus kiszámítható számokon értelmezett kiszámítható függvény, ha

$$\forall x, y \in \mathbb{K} \quad (\exists f(x) \text{ és } x=y \text{ akkor } \exists f(y) \text{ és } f(y) = f(x))$$

Mint tudjuk, az algoritmus nem matematikai fogalom. Különböző ekvivalens megfogalmazásai közül azt kell a fenti definícióba behelyettesíteni, amely összeillik \mathbb{K} általunk éppen elfogadott definíciójával. Például ha \mathbb{K} egy elemét, az ekvivalenciaosztályt egy \mathcal{L} reprezentáns programozható függvényvel, jobban mondva kiszámítható folyamattal adjuk meg, amit azonosíthatunk kódszámával, akkor egy $f: \mathbb{K} \rightarrow \mathbb{K}$ függvényt egy $F: \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$ függvénynek tekinthetünk. Ezt az F függvényt neveztük a fenti definícióban algoritmusnak. Ha $N_{\mathcal{L}}$ egy kiszámítható folyamat kódja, és f illetve F értelmezési tartományának eleme, akkor $F/N_{\mathcal{L}}/$ is egy kiszámítható folyamat, melynek r racionális szám helyen vett helyettesítési értékét $F/N_{\mathcal{L}}, r/$ -el jelölök. Vagyis pontosabban $f(\{r\}) = \{F(N_{\mathcal{L}}, r)\}$. A 4.8. definíció azt a természetes követelményt írja elő, hogy ha

N_α és N_β ekvivalens kiszámítható folyamatok kódjai, akkor $F/N_\alpha, ./$ és $F/N_\beta, ./$ is ekvivalensek legyenek. Így kaptuk a 4.8. definíció egyik speciális esetét, amely vele ekvivalens:

4.9. Definíció: /Aberth /1/:/

Egy $f:K \rightarrow K$ függvény kiszámítható, ha létezik olyan $F:N \times Q \rightarrow Q$ programozható függvény, amelyre

/i/ ha N_α egy kiszámítható folyamat kódja, akkor $F/N_\alpha, ./$ is kiszámítható folyamat

/ii/ ha N_α és N_β ekvivalens kiszámítható folyamatok kódjai, akkor $F/N_\alpha, ./$ és $F/N_\beta, ./$ is ekvivalensek

/iii/ $f / \{ \mathcal{L} \} / = \{ F/N_\alpha, ./ \}$

/Azaz $f / \{ \mathcal{L} \}$ -n felvett értéke az $F/N_\alpha, ./$ kiszámítható folyamat ekvivalenciaosztálya./ A fenti definíció következő változata található Grzegorzcyk/25/ 4.§.-ban:

4.10. Definíció: Egy $f:K \rightarrow K$ függvényt Banach-Mazur féle kiszámítható függvénynek nevezünk, ha minden kiszámítható $/a_k/$ sorozat esetén $f/a_k/$ is kiszámítható sorozat./v.ö. a 3.1. definícióval/

Szemmel láthatóan a 3,8 és 9 definíciók ekvivalensek. Ez utóbbi /10/ definíció azt a szemlélete tükrözi, ahogyan egy függvény értékét a gyakorlatban szoktuk kiszámítani.

A definíció bővebb, mint az eddigi definíciók. Legalábbis Pour-El ezt állítja, az állítás igazolását /melyről Pour-El semmit sem említ/ a 4.22. tételben írom le. Azonban a következő definíció jobban illik össze a többi definícióval:

/ld. Grzegorzcyk/27/ és Pour-El/65/:/

4.11. Definíció: Egy függvényt $/F:I \rightarrow R$, ahol I kiszámítható végpontú R^q -beli téglát/ kiszámíthatónak nevezünk /Mazur-féle értelemben/, ha kielégíti a 4.10. definíció feltételét /azaz sorozat-folytonos/, továbbá effektíve egyenletesen folytonos, azaz létezik olyan d rekurzív függvény, hogy tetszőleges I -beli x és y pontokra $|x-y| < 1/d(n)$ esetén $|f(x)-f(y)| < 1/n$.

Pour -El fent említett művében továbbá azt is állítja, hogy a fenti definíció ekvivalens Mycielski 4.2.-ben adott definíciójával, az állítás igazolása szintén a 4.22.tételben található. A további definíciók előtt néhány érdekes tétel:

4.12.Tétel: /Grzegorzcyk/25/ 4.§./

Ha f egy Banach-Mazur értelemben kiszámítható függvény, akkor

/i/ kiszámítható végpontu $I \subset \mathbb{R}^q$ téglá esetén $\max_I f$

a végpontok kiszámítható függvénye

/ii/ ha f szigorúan monoton a kiszámítható végpontu $[a, b]$ zárt

intervallumon $[a, b]$ végpontokat f_1 és f_2 számítja ki/ akkor

az f^{-1} inverzfüggvény kiszámítható az f_1 és f_2 függvények

felhasználásával. /Itt f_1 és f_2 nem feltétlenül rekurzív

függvények!/
/Itt f_1 és f_2 nem feltétlenül rekurzív

4.13.Állítás: Ha f és g kiszámítható függvények /akármelyik definíció alapján/ akkor $f+g$, fg és $g \neq 0$ esetén f/g is kiszámítható függvények.

Az állítás igazolása ismét csak apró számolásokból áll, a 2.§. definíciói alapján, ezért nem részletezem./részletesen ld.pl.Aberth/1/ 285.oldalon/

Nyilvánvalóan $F/N_{\mathcal{L}}, r/ = U/N_{\mathcal{L}}, r/$ a K -n való identitásfüggvényt adja, így a fenti állítás alapján minden polinom kiszámítható, sőt a maximum, minimum, abszolútérték, és minden rekurzív ill. programozható függvény is. Ez utóbbihoz azonban szükséges a nem egészen nyilvánvaló

4.14.Tétel: /Aberth/1/, 285 oldal/:

Ha f és g kiszámítható függvények és $D/f \supset \mathbb{R}/g/$ akkor fog is kiszámítható függvény.

Bizonyítás: Tegyük fel, hogy f és g reprezentánsa / a 4.9.

definíció szerint/ F ill. G . Ekkor "adott" $\{L\}$ esetén

$G/N_{\mathcal{L}}, \cdot/$ egy programozható függvény, így a kódoló P_0 program

segítségével kódja előállítható: $N_{G(N_{\mathcal{L}}, \cdot)} = P_0(G(N_{\mathcal{L}}, \cdot))$

Igy e számot választva ekvivalenciaosztálya reprezentánsaként

$$(f \circ g) (\{L\}) = \{F (P_0(G(N_{\mathcal{L}}, \cdot)) , \cdot) \}$$

Mivel F és G is kielégítik a 4.10. definíció feltételeit, ezért fent előállításából látszik, hogy az is kiszámítható függvény. ■

Továbbá a 3.7. tétel bizonyításának módosításával könnyen belátható, hogy egyenletesen konvergáló függvénysorozat határértéke is kiszámítható függvény. / ennek vázlatát ld. Aberth / 1/ 285. oldal alján /. Ebből következik az, hogy ha f kiszámítható függvény a 24. definíció értelmében, akkor a mostani /4.9./ definíció szerint is az. A fordított irányú tartalmazást ismét a 4.22. tételben vizsgálom meg.

4.15. Tétel: /ld. Demuth-Kucera /94/ 88. oldal vagy Aberth /1/ :/ Minden kiszámítható függvény minden pontban folytonos.

Bizonyítás: ez legkönnyebben a 3.11. tétel alapján látható be. Legyen $x_n \rightarrow x_0$ kiszámítható számok egy sorozata, és legyen $R/x/ = " | f(x) - f(x_0) | < r/2 "$, ahol r rögzített szám. Ekkor nem lehet, hogy x_n kiszámítható sorozat és $x_n \rightarrow x_0$ és $f/x_n/ \not\rightarrow f/x_0/$. ■

Ezt a tétel a 4.4. definícióra Kreisel, Lacombe, Shoenfield, Moschovakis és Ceitin bizonyították. A tétel alapján az 1,3,5,6 definíciókban feltehető, hogy f folytonos függvény, mint ezt a legtöbb szerző /pl. Miller/46/ / meg is teszi. A folytonosság ténye azonban nem jelenti a függvény kiszámítható folytonosságát, hanem csak azt, hogy a függvénynek nem lehet kiszámítható pontban kiszámítható szakadása. Például a következő kiszámítható függvény nem kiszámíthatóan folytonos:

amint az irodalomban közismert, még a kiszámíthatóan egyenletes folytonosság vagy korlátosság sem következik a kiszámítható pontonkénti folytonosságból. /ld. pl. Aberth /1/ 18. tétel/.

4.16. Tétel: /Demuth-Kucera /94/ 88. oldal/:

A kiszámítható függvények értelmezési tartományai pontosan a kiszámítható G_s halmazok. /Ezt Friedberg, Cernov és Demuth bizonyították./ A kiszámítható G_s halmazok és a tétel bizonyítását ld. Demuth-Kucera /94/ irodalomjegyzékében megadott művekben. /

Kreitz /37/ 3.pont/168.oldal/ megjegyzése szerint a 4.1. definíció / ha f folytonos / egyenértékű a 4.9. definícióval, azonban bizonyítást nem közöl. Az állítást pontosan a 4.22. tételben vizsgálom meg,

Legtöbb szerző azért használja a 4.1. definíciót, mert a 4.9. /és a vele ekvivalens definíciók/ sokkal távolabb állnak a szokásos analízis szemléletmódjától, és a bonyolultság /pl. Azra /6/ alapján/ vizsgálatára kevésbé alkalmasak.

Tekintsük a $K \rightarrow K$ függvények egy másik megközelítését: ha $g: K \rightarrow K$ kiszámítható függvény, akkor ez azt jelenti, hogy egy K -beli x egy közelítő algoritmusából /pl. a 2.5. definícióban szereplő f függvényt/ -melyet most f_x -el jelölök- meg tudjuk határozni g/x / egy közelítő algoritmusát, azaz $f_{g/x}$ -et. Ha függvényhez függvényt rendelünk, akkor ez funkcionál. Tehát definiáljuk először a kiszámítható /rekurzív/ funkcionálokat, pl. Grzegorzycyk /25/ alapján:

4.17. DEFINÍCIO: funkcionálnak nevezünk minden olyan leképezést, amely számelméleti $\mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$ függvényekhez számelméleti függvényeket rendel. Alapfunkcionáloknak nevezzük a következőket:

identitásfunkcionál:	$u/f/ = f$
különbség --	$-/f, g/ = f-g$
hatvány --	$\mathbb{T}/f, g/ = f^g$
konstans --	$S/f/ = +^*$

ahol most $+^*$ -al jelöltem a rekurzióelméletben közismert S rákövetkező vagy léptető függvényt, azaz minden x természetes számra $+^*/_x/ = x+1$.

A funkcionálokon a következő operációkat definiáljuk:

helyettesítés: ha \mathbb{N} és Θ funkcionálok, akkor helyettesítéssel a következő funkcionált kapjuk:

$$\chi \langle f, g_1, \dots, g_t \rangle (x_1, \dots, x_{t-1}, x_{t+1}, \dots, x_n, y_1, \dots, y_n) = \phi \langle f \rangle (x_1, \dots, x_{t-1}, \Theta \langle g_1, \dots, g_t \rangle (y_1, \dots, y_n), x_{t+1}, \dots, x_n)$$

függvény vagy számértékű változók ismétlése, fiktív változók bevezetése

a feltételes μ operátor : ha $\forall f_1, \dots, f_n \forall y_1, \dots, y_n \exists x \phi \langle f_1, \dots, f_n \rangle (x, y_1, \dots, y_n) = 0$ akkor legyen

$$(\mu(\phi)) \langle f_1, \dots, f_n \rangle (y_1, \dots, y_n) = \min \{x \mid \phi \langle f_1, \dots, f_n \rangle (x, y_1, \dots, y_n) = 0\}$$

ha a fenti definícióból elhagyjuk a feltételt, akkor felté-

tel nélküli μ operátorról van szó, melynek eredménye parciális rekurzív funkcionál./

Elemi funkcionáloknak nevezzük azon funkcionálokat, amelyek megkaphatók az alapfunkcionálokból a fenti operációk véges sokszori alkalmazásával, a feltétel nélküli μ operáció kivételével. Ha a feltétel nélküli μ operációt is megengedjük, akkor kapjuk a kiszámítható funkcionálokat.

A kiszámítható funkcionálok tulajdonságait és felhasználásukat /és a fenti definíció indítékait/ ld. Grzegorzcyk fent említett művében.

Igy pl. a 2.4. definíció alapján más meg is kaptuk a kiszámítható függvények definícióját:

4.18. DEFINÍCIÓ: /ld. pl. Grzegorzcyk/25/, Pour-El /61/, /65/ vagy Shepherdson/75/./

Egy $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ függvény kiszámítható, ha létezik olyan kiszámítható \bar{f} funkcionál, amelyre

$$\forall a \in \mathbb{R} \forall \epsilon \in \mathbb{N}^{\vee} \text{ ha } \forall k \in \mathbb{N} \left| \frac{f(k)}{k+1} - a \right| < \frac{1}{k+1} \text{ akkor } \forall k \in \mathbb{N} \left| \frac{\bar{f}(k)}{k+1} - f(a) \right| < \frac{1}{k+1}$$

azaz ha f approximálja $a \in \mathbb{R}$ -et, akkor \bar{f} approximálja $f(a)$ - t.

Grzegorzcyk /27/-ban e definíció ekvivalenciáját megmutatta a 4.11., továbbá az alábbi definíciókkal :

4.19. Definíció: Egy $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$ kiszámíthatónak nevezünk, ha az alábbi feltételek (a) - f) valamelyike teljesül:

a./ a racionális számok tetszőleges kiszámítható /rekurzív/ sorozatára $f/r_n/$ is rekurzív racionális számsorozat, továbbá effektíve egyenletes folytonos ./v.ö. a 4.11. és 4.10. definíciókkal./

b./ /i/ f folytonos /nem feltétlenül kiszámíthatóan/

/ii/ tetszőleges r_n rekurzív racionális számokból álló sorozatra $f/r_n/$ is rekurzív

/iii/ az $f/r_n/$ sorozat racionális végpontú szakaszokra megszorítva kiszámíthatóan egyenletesen folytonos, azaz van g rekurzív $f_r: \forall m, n, k \in \mathbb{N}, \forall a, b \in \mathbb{R}$

$$r_n < a, b < r_m \quad \text{és} \quad |a - b| < 1/g(m, n, k)$$

$$\text{esetén} \quad |f(a) - f(b)| < \frac{1}{k+1}$$

c./ /i/ f folytonos

/ii/ létezik olyan g függvény, amelyre

$$\forall n, k \in \mathbb{N} \quad \left| \frac{g(n, k)}{k+1} - f(r_n) \right| < \frac{1}{k+1}$$

/iii/ létezik olyan g^* függvény, amelyre $r_n < r_2, r_t < r_m$

$$\text{és } |r_2 - r_t| < 1/g'(m, n, k) \text{ esetén } |g(l, k) - g(t, k)| < 3$$

d./ azonos a c/ feltétellel, de az /ii/ feltételt az alábbi két feltétellel helyettesítjük:

$$/ii/' \quad f/r_n/ = \lim_k \frac{g/n, k/}{k+1}$$

/iii/' az $\{a_k\} = \{g/n, k/\}$ sorozat kiszámíthatóan konvergens sorozat

e./ Legyen s_n a racionális végpontú nyílt szakaszok kiszámítható felsorolása. Ekkor f kiszámítható, ha létezik olyan g rekurzív függvény, hogy

$$/i/ \quad \forall a \forall n \quad a \in s_n \Rightarrow f(a) \in S_{g(n)}$$

$$/ii/ \quad \forall a \forall m \quad a \in s_m \Rightarrow \exists n \in \mathbb{N} : a \in s_n \ \& \ S_{g(n)} \subset s_m$$

$$/iii/ \quad \forall n, k \quad s_n \subset s_k \ \& \ n > k \Rightarrow S_{g(n)} \subset S_{g(k)}$$

Megjegyzem, hogy Lacombe eredeti definíciójában -mert hiszen ez a definíció Lacombe /40/ eredeti definíciója- nem szerepelt az $n > k$ feltétel, de Grzegorzcyk megjegyzése szerint az /iii/ feltétel teljes egészében elhagyható.

f./ Létezik olyan g rekurzív függvény, amelyre

$$/i/ \quad \forall a, \forall m \quad a \in s_m \Rightarrow f(a) \in S_{g(m)}$$

$$/ii/ \quad \forall a, b \in \mathbb{R} \quad b \neq f(a) \Rightarrow \exists m \in \mathbb{N} : a \in s_m \ \& \ b \notin S_{g(m)}$$

A többváltozós függvények illetve a vektorértékű függvények bevezetése egyszerűen elintézhető, például egy rekurzív

$\pi_p: \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{Q}^p$ rögzített bijekcióval. Például:

4.20. Definíció: Egy rekurzív f függvény esetén az $r_n = \pi_p \circ f/n/$

sorozatot rekurzívnek nevezzük. Egy $x \in \mathbb{R}^p$ vektor kiszámítható,

ha létezik hozzá effektíve konvergáló rekurzív sorozat. Végül egy $F: \mathbb{R}^p \rightarrow \mathbb{R}$ függvényt kiszámíthatónak

nevezünk, ha létezik olyan \bar{F} funkcionál, hogy tetszőleges $f: \mathbb{N} \rightarrow \mathbb{N}$

függvény esetén ha $\forall n \quad \|x - \pi_p \circ f(n)\| < \frac{1}{n}$ akkor $\forall n \quad \|F(x) - \pi_p \circ \phi \langle f \rangle (n)\| < \frac{1}{n}$

Természetesen a fenti definíció változatait is érdemes megvizsgálni, de én most ezzel nem foglalkozom.

4.21. Definíció: /Pour-El és Caldwell/61/:/

Polinomok egy kéttős sorozata rekurzív, ha léteznek olyan d, s, a és b rekurzív függvények, amelyekre

$$P_{N,n}(x) = \sum_{j=0}^{d(N,n)} (-1)^{s(N,n,j)} \frac{a(N,n,j)}{b(N,n,j)} x^j$$

Egy f függvényt kiszámíthatónak nevezünk, ha létezik polinomok egy olyan rekurzív sorozata, hogy tetszőleges N és M természetes számokra

$$\text{ha } |x| \leq N \quad \text{akkor } |f(x) - P_{N,n}(x)| < \frac{1}{M+1}$$

és $g(N,M) \leq n$

4.22. TÉTEL:

Jelölje $i=1, 2, 3, 5, 11, 18, 19$ és 21 esetén F_i az i -edik definícióban adott kiszámítható függvények halmazát. Ekkor

$$F_6 = F_2 = F_{11} = F_{18} = F_{19} = F_{21} = F_3 = F_8 = F_9 \subsetneq F_1 = F_5 \subsetneq F_7$$

F_{10}

BIZONYÍTÁS:

Az $F_2 \subseteq F_6$ tartalmazás könnyen belátható az $u/k = h/2k$,

$$x_n = g/2n, x/ \text{ és } v/k = 2k \text{ választással.}$$

A fordított irányú tartalmazás nyilván $f \in F_6$ folytonos kiterjesztésére vonatkozik, és a $h/n = u/2n$, $g/n, r = r_{8n}$ választással könnyen igazolható.

Az $F_2 \subseteq F_{11}$ tartalmazás következik a $d/n = 2h/n$ és $r_{n,k}^* = g/n, r_{h/n}, k/$ választásokból.

Fordítva legyen a_k a racionális számok egy felsorolása, és ekkor $h/n = d/2n$ és $g/a_k = r_{2m,k}^*$ bizonyítják állításunkat.

Az $F_{11} \subsetneq F_{10}$ tartalmazás

Az $F_{11}=F_{18}=F_{19}$ tartalmazásokat Grzegorzczuk az említett mű-
vében belátta, most nem ismétlem meg a bizonyítást.

Az $F_{21}=F_{11}$ állítás igazolását Pour-El /61/-ben belátta.

$F_3 = F_8 = F_9$, hiszen e definíciók ugyanazt mondják, csak
nem szó szerint.

Az $F_3 \subseteq F_{21}$ tartalmazás következik a 4.4. állításból, s 14.
állításból pedig az $F_{21} \subseteq F_9$ tartalmazás.

Az $F_9 \subseteq R_1$ tartalmazás csak szemléletbeli gondot okoz.
Legyen ugyanis $f/\{\mathcal{L}\} = \{F/N_r, \dots\}$, azaz ha r
az azonosan r racionális számot adó kiszámít-
ható folyamat, akkor úgy képzeljük K R -be való
beágyazását, hogy $- F/N_r, 1/2m$ $1/m$ hibával adja
meg $F/N_r, \dots$ osztályát. Így pedig $g/m, r = F/N_r, \frac{1}{2m}$
bizonyítja állításunkat.

Az $F_5 = F_1$ állítást láttuk a 4.5. definíció után.

Az $F_1 \subseteq F_7$ tartalmazást pedig a 4.7. definíció után.

Igy bebizonyítottuk a 4.22. tételt. ■

FELHASZNÁLT ÉS AJÁNLOTT IRODALOM

Az irodalomjegyzékben "A" betűvel jelöltem meg az alapvető, a kiszámítható analízis egyes speciális kérdéseit tárgyaló, vagy a tudományág kialakulásában fontos szerepet játszó műveket; "B" betűvel a bevezető, modern felfogásúakat, melyeket az anyaggal ismerkedőknek ajánlok; "C" betűvel azokat, amelyek kissé más szempöngből vizsgálják a kiszámíthatóság fogalmát a klasszikus analízisben, és végül "D" betűvel jelölt művek a téma filozófiai vonatkozásait tárgyalják.

- [1B] ABERNETH, O.: Analysis in the computable number field, J. Assoc. Comput. Mach. 15/1968/, 275-299. MR 38=5626
- [2A] ————— A chain of inclusion relations in computable analysis, Proc. Amer. Math. Soc. 22/1969/, 539-548.
- [3A] ————— The failure in computable analysis of a classical existence theorem for differential equations, Proc. Amer. Math. Soc. 30/1971/, 151-156.
- [4A] ————— The concept of effective method applied to computational problems of linear algebra, J. comput. System /Sci. 5/1971/, 17-25.
- [5B] ————— Computable analysis, McGraw-Hill, New-York, 1980.
- [6] AZRA, J. P. et JAULIN, B.: Récursivité, Gauthier-Villars, Paris, 1973.
- [7B] BISHOP, E.: Foundations of constructive analysis, McGraw-Hill, 1967.
- [8A] BROUWER, L. E. J.: Collected works, I., North-Holland, Amsterdam, 1975.
- [9A] ЦЕШТИН, Г. С.: Теорема Коши в конструктивном анализе, Усп. Мат. Наук, 10, Но4/66/, /1955/, 207-209.
- [10A] ————— Алгоритмические операторы в конструктивных полных сепарабельных метрических пространствах, Докл. Акад. Наук. СССР 128, Но. 1/1959/, 49-52.
- [11A] ————— Алгоритмические операторы в конструктивных метрических пространствах, Труды Мат. Инст. Стеклова, 67/1962/, 295-361.
- [12A] ————— Теоремы о среднем значении в конструктивном анализе, там же 362-384.
- [13A] ————— Три теоремы о конструктивных функциях, там же 537-543.
- [14A] CLEAVE, J.: The primitive recursive analysis of ordinary differential equations and the complexity of their solutions, J. Comput. System Sci. 3/1969/, 447-455.
- [15] CODDINGTON, E. and LEVINSON, N.: Theory of ordinary differential equations, McGraw-Hill, New-York, 1955.

- [16] DEKKER, J.C.E. and MYHILL, J.: Recursive equivalence types, Univ. Calif. Publ. Math. 3/1960/, 67-214.
- [17A] ДЕМУТ, О.: Необходимое и достаточное условие интегрируемости конструктивных функций по Риману, ДАН СССР, 176, №4/1967/, 757-758.
- [18D] DUMMETT, M.: Elements of intuitionism, Clarendon Press, Oxford, 1977.
- [19] FEFERMAN, S.: A language and axioms for explicit mathematics, Algebra and Logics, Serie Lect. Notes in Math., No. 450, 1975, pp. 87-139.
- [20A] FREUND, R.: Real functions and numbers defined by Turing machines, Theoretical Comp. Sci. 23/1983/, 287-304.
- [21B] GOODSTEIN, R.L.: Recursive analysis, North-Holland Publ. Co., Amsterdam, 1961 /Serie Stud. in Logic and Found..../
- [22C] GRODZKI, Z.: Theory of shift registers, Inf. Cont. 21/1972/, 196-205.
- [23C] ————— The complexity of shift registers, ugyanott, 206-210.
- [24] GRZEGORCZYK, A.: Some classes of recursive functions, Rozprawy Mat. 4/1953/, 1-46.
- [25C] ————— Computable functionals, Fund. Math. 42/1955/, 168-202.
- [26C] ————— On the definitions of computable functionals, ugyanott, 232-239.
- [27A] ————— On the definitions of computable real continuous functions, Fund. Math. 44/1957/, 61-71.
- [28C] HERMANN, G. and ISARD, S.: Computability over arbitrary fields, J. London Math. Soc. /2/ 2/1970/, 73-79.
- [29B] HERMES, H.: Enumerability, decidability, computability, Springer-Verlag, New-York, 1969.
- [30BD] HEYTING, A.: Intuitionism - an introduction, North-Holland, 1956 /Serie Studies in Math. Logic and Found. ... /
- [31D] KALMÁR LÁSZLÓ: Foundations of mathematics - whither now? , Problems in the Philosophy of Math., Amsterdam, 1967, pp. 187-207.
- [32D] ————— A matematika alapjai I-II., Egyetemi jegyzet, Bp. 1978.
- [33A] KER-I KO: On the definitions of some complexity classes of real numbers, Math. System Theory, 16/1983/, 95-109.
- [34D] KING, A., MYHILL, J. and VESLEY, R.E. /eds. /: Intuitionism and proof theory /Proc. of the Summer conf. at Buffalo, 1968/, North-Holland, 1970. /Serie Stud. in Logic and.../
- [35B] KLAUA, D.: Konstruktive analysis, VEB Deutscher Verlag der Wissenschaften, Berlin 1961.
- [36C] KONIKOWSKA, B.: Continuous machines, Inf. Cont. /2/ 22/1973máj/, 353-372.
- [37A] KREITZ, Ch. and WEINRAUCH, K.: Complexity theory on real numbers and functions, Lect. Notes in Comp. Sci. 145/1/1983/, 165-174.

- [38B] КУШНЕР, Б. Б.: Лекции по конструктивному математическому анализу, Наука, Москва, 1973,
- [39A] LACHLAN, A. H.: Recursive real numbers, J. Symb. Logic. 26 /1963/, 1-16.
- [40A] LACOMBE, M. D.: Extension de la notion de la fonction aux fonctions d'une variable ou plusieurs variables réelles, Comp. Rend. Acad. Sci. Paris, 240/1955/, 2478-2480.; 241/1955/, 13-14., 151-153.
- [41A] ————— Quelques propriétés d'analyse récursive, Compt. Rend. Acad. Sci. Paris 244/1957/, 838-840., 996-997.
- [42] LAKATOS IMRE: Bizonyítások és cáfolatok, Gondolat, Bp. 1981.
- [43A] LEHMAN, R. S.: On primitive recursive real numbers, Fund. Math. 49/1961/, 105-118.
- [44B] МАЛЦЕВ, А. И.: Алгоритмы и рекурсивные функции, Наука, Москва, 1965.
- [45C] MANIN, Yu. I.: A course in mathematical logic /Transl. from the Russian/, Springer-Verlag, Berlin, 1977 /Serie Graduate Texts in Math. No. 53./
vagy ami számunkra ugyanaz:
МАНИН, Ю. И.: Вычислимое и невычислимое, изд. Советское радио, Москва, 1980 /Серия кибернетика /
- [46A] МАРКОВ, А. А.: О непрерывности конструктивных функций, Усп. Мат. Наук. 9 No 3/61/, /1954/, 226-229.
- [47D] ————— О конструктивной математике, Труды Мат. Инст. Стеклова, 67/1962/, 8-14.
- [48B] MAZUR, S.: Computable analysis, Rozprawy Mat. 33/1963/, 1-110.
- [49A] MAYOH, B. H.: Semi-effective numberings and definitions of the computable numbers, Archiv f. Math. Logik, 11. /1968/, 113-125.
- [50A] MESCHKOWSKI, H.: Rekursive reelle Zahlen, Math. Zeitschrift, 66/1956/, 189-202.
- [51A] MILLER, W.: Unsolvability problems with differentiability hypothesis, Proc. 4th Ann. Princeton Conf. on Information Sci. and Systems, 1970, 460-482.
- [52A] ————— Recursion function theory and numerical analysis, J. Comp. System Sci. 4/1970/, 465-472.
- [53A] ————— Toward abstract numerical analysis, J. Assoc. Comp. Mach. 20/1973/, 399-408.
- [54C] MOCHOWAKIS, Y. N.: Notation systems and recursive ordered fields, Compositio Math. 17/1965/, 40-71.
- [55B] MONK, D. J.: Mathematical logic, Springer-Verlag, New-York, 1976, 109-110.
- [56A] MOSTOWSKY, A.: On computable sequences, Fund. Math. 44/1957/, 37-51.

- [57A] MYHILL, J.: Criteria for constructibility of real numbers, J. Symb. Logic 18/1953/, 7-10.
- [58A] ——— A recursive function defined on a compact interval and having a continuous derivate that is not constructive, Mich. Math. J. 18/1971/, 97-98.
- [59D] PACH JÁNOS: Matematikai pokolgép, Magyar Tudomány, 1981/10, 746-749.
- [60B] PÉTER, R.: Recursive functions, Akadémia, Bp. 1967, §24 and appendix.
- [61A] POUR-EL, M. B. and CALDWELL, J.: On a simple definition of computable function of a real variable - with applications to functions of a complex variable, Zeitschrift f. Math. Logik u. Grundl. d. Math. 21/1975/, 1-19.
- [62A] POUR-EL, M. B. and RICHARDS, I.: Differentiability properties of computable functions - a summary, Acta Cyb. Szeged 1/1979/, 124-126.
- [63A] ——— A computable ordinary differential equation which possesses no computable solution, Ann. Math. Logic, 17/1979/, 61-90.
- [64A] ——— The wave equation with computable initial data such that its unique solution is not computable, Adv. in Math. 39/1981/, 215-239.
- [65A] ——— Computability and noncomputability in classical analysis, Trans. Amer. Math. Soc. 275/1983/, 539-560.
- [66A] RABIN, M. O.: Computable algebra, general theory and theory of computable fields, Trans. Amer. Math. Soc. 95/1960/, 341-360.
- [67A] RICE, H. G.: Recursive real numbers, Proc. Amer. Math. Soc. 5/1954/, 784-791.
- [68A] RITCHIE, R.: Classes of predictably computable functions, Trans. Amer. Math. Soc. 106/1963/, 139-173.
- [69] ROGERS, H. Jr.: Theory of recursive functions and effective computability, McGraw-Hill, New-York, 1967.
- [70A] ROOSENBLUM, P. C.: An elementary constructive proof of the fundamental theorem of algebra, Amer. Math. Monthly, 52/1945/, 562-570.
- [71D] RUZSA IMRE: A matematika és a filozófia határán, Gondolat, Bp. 1968.
- [72] SAIN MÁRTON: Matematikatörténeti ABC, Tankönyvkiadó, Bp. 1977.
- [73A] ШАНИН, Н. А.: Конструктивные вещественные числа и конструктивные функциональные пространства, Труды Кат. Инст. Стеклова, 67/1962/, 15-294.
- [74C] SCHNORR, C. P.: Komplexität von algorithmen mit anwendung auf die analysis, Archiv f. Math. Logik 14/1971/, 54-68.
- [75A] SHEPHERDSON, J. C.: On the definition of computable function of a real variable, Zeitschr. f. Math. Logik u. Grundl. d. Math. 22/1976/, 391-402.

- [76] SOARE, R. I.: Recursive enumerable sets and degrees, Bull. Amer. Math. Soc./1978/, 1149-1162.
- [77A] SPECKER, E.: Nicht konstruktiv beweisbare Sätze der Analysis, J. Symb. Logic 14/1949/, 145-158.
- [78A] ————— Der Satz von Maximum in der rekursiven Analysis, Constructivity in Math., Proc. Amsterdam Colloq. 1957, ed. Heyting, A., North-Holland, Amsterdam, 1959/Serie Studies in Logic and the Found. of Math./
- [79D] STEAVEN-KÖRNER: Introduction to the philosophy of Mathematics, Harper et Row, 1960.
- [80D] SZABÓ ÁRPÁD: Anfänge der griechischen Mathematik, Akadémia, Bp. 1969.
- [81D] ————— A görög matematika kibontakozása, Magvető, Bp. 1978/Gyorsuló idő sorozat/
- [82C] TRAUB, J. F.: Computational complexity of iterative processes, Siam. J. Comput. 1/1972/. 167-179.
- [83] TROELSTRA, A. S.: Metamathematical investigations of intuitionistic Arithmetic and Analysis, Springer-Verlag, Berlin, 1973, /Serie Lect. Notes in Math. No. 344./
- [84B] ————— Aspects of constructive mathematics, in: Handbook of Math. Logic, North-Holland, Amsterdam, 1977, pp. 973-1052. /Serie Stud. in Logic... vol. 90./
- [85D] TROSZTNYIKOV, V. N.: Konstruktiv módszerek a matematikában, Gondolat, Bp. 1981.
- [86A] TURING, A. M.: On computable numbers with an application to the Entscheidungs problem. Proc. London Math. Soc./2/ 42/1936-37/, 230-265.
- [87A] ————— A correction /to [86] above/, Proc. London Math. Soc./2/ 43/1936-37/, 544-546.
- [88] WAERDEN, B. L. van der: Egy tudomány ébredése, Gondolat, Bp. 1977.
- [89C] ZAKOWSKI, W.: A generalization of the notion of a machine and computability, Inf. Cont./2/ 33/1977/, 166-176.
- [90A] ЗАСЛАВСКИЙ, И. Д. и ЦЕЙТИН, Г. С.: О сингулярных покрытиях и связанных с ними свойствах конструктивных функций, Труды Мат. Инст. Стеклова, 67/1962/ 458-502.
- [91A] ЗАСЛАВСКИЙ, И. Д.: Опровержение некоторых теорем классического анализа в конструктивном анализе, Усп. Мат. Наук СССР, 10 Но4/66/, /1955/, 209-210.
- [92A] ————— Некоторые особенности конструктивных функций вещественного переменного по сравнению с классическими, Труды 3ого Всесоюзная Мат. Съезда том I, Изд. Акад. Наук СССР, 1956, 183-184.
- [93A] ————— Некоторые свойства конструктивных вещественных чисел и конструктивных функций, Труды Мат. Инст. Стеклова 67/1962/, 385-457.

Tevábbi irodalom:

- [94] Logic colloquium '78, Proc. of the coll. held in Mons, Aug. 1978 edited by Boffa, M., Dirk van Dalen, Kenneth Mc Alon, North-Holland, Amsterdam, 1979 /Serie Stud. in Logic and the Found. .../
- [95] BISHOP, E. and CHENG, H.: Constructive measure theory, Memoires of the Amer. Math. Soc., 1972.
- [96] KONIKOWSKA, B.: On some approximation problems of continuous computation /Lect. Notes in Comp. Sci. No. 28./, Springer-Verlag, Berlin, 1978, 91-106.
- [97] ZAKOWSKI, W.: Continuous simple Z-machines, Z-countable functions and sets of functions of n real variables, ugyanott, pp. 143-156.
- [98] LÖB, M. H. and WAINER, S. S.: Hierarchies of number theoretic functions, I-II., Archiv f. Math. Logik u. Grundl. d. Math. 13/1970/, 39-51, 97-113; 14/1971/, 198-199.
- [99] HAUCK, J.: Berechenbare reelle funktionen, Zeitschrift f. Math. Logik, 19/1973/, 121-140.
- [100] MARTIN-LÖF, P.: Notes on constructive mathematics, Almqvist et Wiksell, Stockholm, 1970.
- [101] NAGORNY, N. M.: Algorithms and real numbers, Lect. Notes in Comp. Sci. No. 45, i. e. Math. Found. Comp. Sci. 1976.
- [102] RICHMAN, F. /ed./: Constructive mathematics /in. Lect. Notes in Math., Vol. 873./
- [103] SKANDALIS, K.: Programmability in the set of real numbers and second order recursion, Annal. Soc. Math. Polonae, Ser. IV. Fund. Inf. VI. 3-4./1983/, 257-274.